370L0510

Ἀριθ. N 254/26 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 23.11.70

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1970

περί υἱοθετήσεως ἑνός κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου ἀσφαλίσεως πιστώσεων γιά τίς μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές ἰδιωτικοί φορεῖς

(70/510/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 113,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ εἰσαγωγικές πιστώσεις διαδραματίζουν πρωταρχικό ρόλο στίς διεθνεῖς συναλλαγές καί ἀποτελοῦν ἕνα σημαντικό ὄργανο τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς·

ὅτι τά διάφορα συστήματα ἀσφαλίσεως ἐξαγωγικῶν πιστώσεων πού ἰσχύουν στά Κράτη μέλη δύνανται νά ἐπιφέρουν στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ ἐπιχειρήσεων τῆς Κοινότητος στίς ἀγορές τρίτων χωρῶν·

ὅτι ἡ ἐναρμόνιση τῶν διαφόρων συστημάτων ἀσφαλίσεως ἐξαγωγικῶν πιστώσεων θά μποροῦσε νά διευκολύνει τή συνεργασία μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν μελῶν·

ὅτι, μέ τήν προοπτική αὐτή, θά ἔπρεπε νά υἱοθετηθοῦν ἀπό τά Κράτη μέλη σέ διάφορους τομεῖς τῆς ἀσφαλίσεως πιστώσεων κοινά ἀσφαλιστήρια συμβόλαια, ἤ λύσεις ἐναρμονισμένες ὡς πρός τά οὐσιώδη στοιχεῖα τους·

ὅτι ἐν τούτοις ἡ ἐγγύηση μεσοπροθέσμων καί μακροπροθέσμων κινδύνων ἀντιπροσωπεύει σέ ὅλα τά Κράτη μέλη ἕνα πολύ ὑψηλό ποσοστό τοῦ συνόλου τῶν ἀσφαλισμένων πράξεων·

ὅτι ἐξ ἄλλου στίς μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες αὐτές πράξεις συμμετέχουν ἀγοραστές τόσο ἰδιωτικοί ὅσο καί δημόσιοι φορεῖς·

ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς φύσεως τῶν πιστώσεων φαίνεται σκόπιμο νά ἐναρμονισθοῦν χωριστά οἱ πιστώσεις προμηθευτῶν καί οἱ χρηματοδοτικές πιστώσεις·

ὅτι ἡ υἱοθέτηση ἑνός κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου γιά τίς μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές ἰδιωτικοί φορεῖς τίς συνοδευόμενες ἀπό πίστωση προμηθευτοῦ, θά ἀποτελοῦσε σημαντικό στοιχεῖο γιά τήν ἐναρμόνιση τῆς τεχνικῆς ἀσφαλίσεως πιστώσεων·

ὅτι εἶναι σημαντική γιά τήν Ἐπιτροπή ἡ συγκέντρωση τῶν γνωμῶν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν μελῶν σέ κάθε πρόβλημα σχετικό μέ τήν ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ.

Ἄρθρο 1

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ παραρτήματος Δ, τά Κράτη μέλη λαμβάνουν ὅλα τά ἀναγκαῖα νομοθετικά, κανονιστικά ἤ διοικητικά μέτρα γιά νά τεθεῖ σέ ἰσχύ ἀπό τήν 1η Σεπτεμβρίου 1971 τό «Κοινό μεσοπρόθεσμο καί μακροπρόθεσμο ἀσφαλιστήριο συμβόλαιο μέ ἰδιωτικούς φορεῖς ὡς ἀγοραστές (γενικοί ὅροι)» τό ὁποῖο παρατίθεται στό παράρτημα Α — ἀποκαλούμενο ἐφ' ἑξῆς κοινό ἀσφαλιστήριο — καθώς τήν τροποποιητική πράξη ἐπεκτάσεως τῆς ἐγγυήσεως (παροχή ἐγγυήσεως περί ἐκτελέσεως τῆς ἀσφαλισμένης συμβάσεως) πού παρατίθεται στά παραρτήματα Β καί ΒΙ.

2. Τά Κράτη μέλη συμμορφώνονται, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἑρμηνεία τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου καί τῆς προσθήκης αὐτοῦ στά προσαρτημένα σχόλια (παράρτημα Γ καί Γ1).

Ἄρθρο 2

Τά Κράτη μέλη ὀφείλουν νά μεριμνοῦν ὥστε οἱ ὀργανισμοί ἀσφαλίσεως πιστώσεων, πού ἐγγυῶνται γιά λογαριασμό ἤ μέ τήν ὑποστήριξη τοῦ Κράτους, νά ἀσφαλίζουν τίς πράξεις πού ἐμπίπτουν στό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου σύμφωνα μέ τούς ὅρους πού περιέχονται σ' αὐτό καί τούς εἰδικούς κανόνες πού θεσπίζει τό Συμβόλαιο.

Ἄρθρο 3

1. Τό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου καλύπτει τίς πράξεις πού ἀσφαλίζονται ἀπό ἀτομικά ἀσφαλιστήρια συμβόλαια καί οἱ ὁποῖες:

— περιλαμβάνουν εἴτε ἕνα πιστωτικό κίνδυνο διαρκείας ἴσης μέ/ἤ μεγαλύτερης ἀπό 24 μῆνες, εἴτε ἕνα κίνδυνο κατασκευῆς διαρκείας ἴσης μέ/ἤ μεγαλύτερης ἀπό 12 μῆνες εἴτε καί τούς δύο κινδύνους πού προαναφέρθηκαν σωρευτικῆς διαρκείας ἴσης μέ/ἤ μεγαλύτερης ἀπό 24 μῆνες,

— προορίζονται γιά ἰδιωτικό φορέα ὡς ἀγοραστῆ,

— πραγματοποιοῦνται βάσει μιας πιστώσεως προμηθευτοῦ.

2. Οἱ πράξεις πού ἐμπίπτουν στό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου μποροῦν νά ἀσφαλισθοῦν κατά τῶν πολιτικῶν μόνον κινδύνων ἤ κατά τῶν πολιτικῶν καί ἐμπορικῶν κινδύνων σωρευμένων. Καί στίς δύο περιπτώσεις ἐφαρμόζονται οἱ ἐλάχιστοι ὅροι πού διατυπώθηκαν στήν παράγραφο 1.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου ἐφαρμόζονται ἐπίσης γιά τήν κάλυψη τῶν κινδύνων πού διατρέχει ὁ ἐξαγωγεύς γιά πράξεις πού χρηματοδοτοῦνται μέ χρηματοδοτικές πιστώσεις στήν περίπτωση πού ἡ χρηματοδοτική πίστωση δέν μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ πρίν ἀπό τή γένεση πιστωτικοῦ κινδύνου.

Ἄρθρο 4

Κατά τήν ἔννοια τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου εἶναι ἰδιωτικός φορεύς κάθε ἀγοραστής ἄλλος ἀπό ἐκείνους πού, ἐπειδή ὑπό τή μία ἤ τήν ἄλλη μορφή εἶναι ἡ ἴδια ἡ δημοσία ἐξουσία (κράτη, ὀργανισμοί περιφερειακῆς ἤ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὅπως τά διαμερίσματα, οἱ νομοί ἤ οἱ δῆμοι καί οἱ κοινότητες, δημόσιοι ὀργανισμοί) δέν μπορεῖ νά κηρυχθεῖ δικαστικά ἤ διοικητικά σέ πτώχευση.

Ἄρθρο 5

Εἶναι δυνατό νά ζητεῖται ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἡ γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλίσεως Ἐξαγωγικῶν Πιστώσεων πού συστήθηκε μέ τό ἄρθρο 4 τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1970 περί υἱοθετήσεως ἑνός κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου ἀσφαλίσεως πιστώσεων γιά μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές δημόσιοι φορεῖς(1) γιά κάθε πρόβλημα σχετικό μέ τήν ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας.

Ἄρθρο 6

Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει, πρίν ἀπό τή λήξη προθεσμίας 2 ἐτῶν ἀπό τή θέση σέ ἰσχύ τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου μετά ἀπό διαβούλευση μέ τήν ἐπιτροπή πού προβλέπεται στό ἄρθρο 5, ἔκθεση γιά τά διδάγματα ἀπό τήν πείρα πού ἀποκτήθηκε κατά τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 3 καί 13 τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου.

Διατυπώνει ἐνδεχομένως προτάσεις γιά τήν τροποποίηση τῶν διατάξεων αὐτῶν ἔν ὄψει τῆς προσαρμογῆς τους στίς εἰδικές ἀνάγκες πού δέν θά ἦταν δυνατό νά ἀντιμετωπισθοῦν μέ τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων αὐτῶν. Ἐν τούτοις, ἡ ἔκθεση αὐτή δύναται νά ὑποβληθεῖ σέ ὁποιαδήποτε στιγμή, ἄν αὐτό ζητηθεῖ ἀπό ἕνα Κράτος μέλος, ὁπότε θά ὑποβληθεῖ ἐπειγόντως στό Συμβούλιο.

Ἄρθρο 7

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 27 Ὀκτωβρίου 1970.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

A. MÖLLER

(1) ΕΕ ἀριθ. N 254 τῆς 23.11.1970, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΟΙΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές ἰδιωτικοί φορεῖς

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Τό παρόν κείμενο καθορίζει τούς γενικούς ὅρους ὑπό τούς ὁποίους ἡ (τό) .....(1), κατωτέρω ἀποκαλούμενη «ἑταιρία» θά ἀποζημιώνει τόν ἀσφαλισμένο γιά τίς ζημίες πού ἐνδεχομένως ὑφίσταται βάσει τῆς συμβάσεως πού περιγράφεται στούς εἰδικούς ὅρους πού κατωτέρω ἀποκαλεῖται «ἡ σύμβαση» σέ περίπτωση πραγματοποιήσεως ἑνός ἀπό τούς κινδύνους πού καλύπτονται καί ἀπαριθμοῦνται στούς ἐν λόγω ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Ἄρθρο 1

Κίνδυνος κατασκευῆς

Ὁ κίνδυνος κατασκευῆς πραγματοποιεῖται ὅταν ἡ ἐκτέλεση τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλισμένου ἤ τῆς κατασκευῆς τῶν προμηθειῶν πού παραγγέλθηκαν διακόπτεται γιά μία περίοδο 6 μηνῶν, ἐφ' ὅσον τήν ἄμεση αἰτία αὐτῆς τῆς διακοπῆς συνιστᾶ ἡ ἐπέλευση ἑνός ἤ περισσοτέρων ἀπό τά γεγονότα πού προβλέπονται στίς περιπτώσεις Β, Γ, Δ, Ε, Ζ καί Η τοῦ ἄρθρου 3, ἐξαιρουμένων ὅλων τῶν ἄλλων γεγονότων ἤ σέ περίπτωση ἀπειλῆς ἐπελεύσεως ἑνός ἤ περισσοτέρων ἀπό τά γεγονότα πού μνημονεύθηκαν ἀνωτέρω μέ ἀπόφαση τῆς ἑταιρίας.

Ὅταν, παρά τήν ἐπέλευση ἑνός ἀπό τά γεγονότα πού ἀναφέρθηκαν ἀνωτέρω, ἡ κατασκευή συνεχίζεται βάσει ἀποφάσεως τῆς ἑταιρίας καί μεταγενεστέρως εἴτε λόγω τοῦ ὅτι τό γεγονός συνεχίζει νά ὑφίσταται εἴτε λόγω ἐπελεύσεως ἑνός νέου γεγονότος, ἡ ὁλική ἐκτέλεση τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλισμένου καθίσταται ἀδύνατη ἤ κρίνεται μή σκόπιμη ἀπό τήν ἑταιρία, ὁ κίνδυνος κατασκευῆς πραγματοποιεῖται κατά τήν ἡμερομηνία τῆς διακοπῆς ἤ τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς κατασκευῆς ἐφ' ὅσον ἔχουν παρέλθει 6 μῆνες ἀπό τήν ἐπέλευση τοῦ ἀρχικοῦ γενεσιουργοῦ γεγονότος ἤ τήν ἀρχική ἀπόφαση τῆς ἑταιρίας πού προβλέπεται στό προηγούμενο ἐδάφιο.

Ἄρθρο 2

Πιστωτικός κίνδυνος

Ὁ πιστωτικός κίνδυνος πραγματοποιεῖται ὅταν ὁ ἀσφαλισμένος βρίσκεται σέ ἀδυναμία νά εἰσπράξει ὁλόκληρη τήν ἀπαίτησή του ἤ μέρος αὐτῆς μέσα σέ 6 μῆνες ἀπό τή λήξη της, ἐφ' ὅσον ἡ ἄμεση αἰτία αὐτῆς τῆς μή εἰσπράξεως ἔγκειται στήν ἐπέλευση ἑνός ἤ περισσοτέρων ἀπό τά γεγονότα πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 3 μέ ἐξαίρεση ὅλων τῶν ἄλλων γεγονότων.

Ἐν τούτοις, ὅταν ἡ ἀδυναμία εἰσπράξεως ἔχει τήν ἄμεση αἰτία της σέ ἕνα ἀπό τά γεγονότα πού ἀπαριθμοῦνται στίς περιπτώσεις Α, Β καί Ε τοῦ ἄρθρου 3, ὁ πιστωτικός κίνδυνος πραγματοποιεῖται ὑπό τούς ἀκόλουθους ὅρους:

— στήν περίπτωση Α: ἐννέα μῆνες μετά τή λήξη τῆς πιστώσεως πού ἔμεινε ἀπλήρωτη,

— στήν περίπτωση Β: ἀπό τῆς ὑπάρξεως ἀφερεγγυότητος,

— στήν περίπτωση Ε: ἕξη μῆνες μετά τήν ὁλοκλήρωση τῶν ἀπαραιτήτων διατυπώσεων γιά τήν ἐπίτευξη τῆς μεταβιβάσεως πρός ὄφελος τοῦ ἀσφαλισμένου τῶν ποσῶν πού καταβλήθηκαν ἀπό τόν ὀφειλέτη, ἔναντι τῆς ἐγγυημένης πιστώσεως.

---

(1) Βέλγιον: Office national du ducroire
Γερμανία: Bundesrepublik Deutschland
Γαλλία: Compagnie francaise d'assurance pour le commerce exterieur
Ἰταλία: Istituto nazionale delle assicurazioni
Λουξεμβοῦργον: Office du ducroire du Luxembourg
Ὁλλανδία: Nederlandsche Credietverzekering Maatschappij N.V.

Σέ καμμιά περίπτωση οἱ προθεσμίες πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω δέν μποροῦν νά προστεθοῦν μεταξύ τους.

Ὅταν οἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Α καί Β τοῦ ἄρθρου 3 καταργοῦνται ἀπό εἰδικούς ὅρους καί ἡ πίστωση μένει ἀπλήρωτη τρεῖς μῆνες μετά τή λήξη της, χωρίς κανένα ἀπό τά ἄλλα γεγονότα πού ἀπαριθμήθηκαν στό ἀνωτέρω ἄρθρο νά θέσει τόν ἀσφαλισμένο σέ ἀδυναμία νά τήν εἰσπράξει, ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου πού ἀναφέρεται στή ληξιπρόθεσμη ὑποχρέωση παύει νά ἰσχύει κατά τήν ἐκπνοή τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν πού προβλέπεται ἀνωτέρω.

Ἄρθρο 3

Γενεσιουργά γεγονότα ἀσφαλιστικῆς ζημίας

Τά γεγονότα αὐτά εἶναι τά ἀκόλουθα:

Α. Μή πληρωμή ἀπό τόν ὀφειλέτη κατά τή λήξη.

Β. Ἀφερεγγυότης τοῦ ὀφειλέτου.

Ἀφερεγγυότης ὑπάρχει:

Νομική ἀφερεγγυότης

1. εἴτε κατά τήν ἡμερομηνία τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως πού κηρύσσει τόν ὀφειλέτη σέ πτώχευση ἤ σέ δικαστική ἐκκαθάριση ἤ ἀκόμη κατά τήν ἡμέρα μιᾶς δικαστικῆς πράξεως πού ἔχει τήν ἴδια σημασία,

2. εἴτε κατά τήν ἡμέρα τῆς συνάψεως ἐξωδίκου πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ ὀφειλέτου μέ ὅλους τούς πιστωτές του, ἐφ' ὅσον ὁ συμβιβασμός αὐτός μπορεῖ νά ἀντιταχθεῖ σέ κάθε ἕνα ἀπό αὐτούς,

Πραγματική ἀφερεγγυότης

3. εἴτε κατά τήν ἡμερομηνία τῆς πράξεως στερήσεως τῆς περιουσίας μετά ἀπό διαδικασία κατασχέσεως,

4. εἴτε κατά τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ὁ ἀσφαλισμένος ἀποδεικνύει ὅτι ἡ οἰκονομική κατάσταση τοῦ ὀφειλέτου εἶναι τέτοια ὥστε ἀκόμη καί μία μερική πληρωμή εἶναι ἀπίθανη καί/ἤ(1) μία ἀναγκαστική ἐκτέλεση καί/ἤ(1) ἰδίως μία αἴτηση περί κηρύξεως πτωχεύσεως δέν ἐπιτρέπουν τήν πρόβλεψη παρά μόνο ἑνός ἀποτελέσματος δυσαναλόγου πρός τό ποσό τῶν ἐξόδων διαδικασίας πού πρέπει νά ἀναληφθοῦν.

Γ. Γενικό χρεωστάσιο πού κηρύχθηκε ἀπό τήν κυβέρνηση τῆς χώρας τοῦ ὀφειλέτου ἤ μιᾶς τρίτης χώρας μέσω τῆς ὁποίας πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ ἡ πληρωμή.

Δ. Κάθε ἄλλη πράξη ἤ ἀπόφαση τῆς Κυβερνήσεως μιᾶς ξένης χώρας πού ἀποτελεῖ ἐμπόδιο γιά τήν ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως.

Ε. Πολιτικά γεγονότα, οἰκονομικές δυσχέρειες πού ἐπῆλθαν ἐκτός .....(2) ἤ νομοθετικά ἤ διοικητικά μέτρα πού ἐλήφθησαν ἐκτός ....(2), πού ἐμποδίζουν ἤ καθυστεροῦν τή μεταφορά τῶν ποσῶν πού καταβάλλονται δυνάμει τῆς συμβάσεως.

ΣΤ. Νομική διάταξη πού θεσπίσθηκε στή χώρα τοῦ ὀφειλέτου καί κηρύσσει ἐξοφλητικές τίς καταβολές πού ἔγιναν ἀπό αὐτόν ἐνῶ, κατόπιν συναλλαγματικῶν διακυμάνσεων, οἱ ἐν λόγω καταβολές μετατρεπόμενες στό νόμισμα τῆς συμβάσεως, δέν φθάνουν πλέον τήν στιγμή τῆς μεταφορᾶς τό ποσό τῆς πιστώσεως.

Ζ. Ἐπέλευση ἐκτός ...(2) ἑνός ἀπό τά ἀκόλουθα γεγονότα: πόλεμος (ἐμφύλιος ἤ ἐξωτερικός), ἐπανάσταση ἤ στάση, κυκλώνας, πλημμύρα, σεισμός, ἠφαιστειακή ἔκρηξη ἤ παλιρροιακό κύμα.

Η. Πράξη ἤ ἀπόφαση τῆς Κυβερνήσεως .....(2) πού ἀφορᾶ εἰδικῶς τό ἐξωτερικό ἐμπόριο, ὅπως ἡ ἀπαγόρευση ἐξαγωγῆς, ἐφ' ὅσον ἡ πράξη ἤ ἡ ἀπόφαση αὐτή δικαιολογεῖται ἀπό τήν διαχείριση τῶν διεθνῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρο 4

Ἐνεργοποίηση καί πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς ἐγγυήσεως

1. *Ἐνεργοποίηση*

Ἡ ἐγγύηση τοῦ κινδύνου κατασκευῆς ἀποκτᾶ ἐνέργεια κατά τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως.

Ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου ἀποκτᾶ ἐνέργεια:

— εἴτε κατά τήν ἡμερομηνία κάθε μερικῆς ἀποστολῆς ἤ παραδόσεως ὅταν σύμφωνα μέ τή σύμβαση αὐτή ἡ ἀποστολή ἤ παράδοση παρέχει στόν ἀσφαλισμένο δικαίωμα πρός πληρωμή της σέ μία ἤ περισσότερες καθορισμένες δόσεις,

— εἴτε, στήν ἀντίθετη ὑπόθεση, κατά τήν ἡμερομηνία πού ἡ περάτωση τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλισμένου δίνει σ' αὐτόν σύμφωνα μέ τή σύμβαση δικαίωμα σέ πληρωμή.

Ὅταν ἡ σύμβαση συνεπάγεται, κατά τό χρόνο τῆς συνάψεώς της ἤ ἐντός τῶν 60 ἡμερῶν πού ἕπονται, τήν

(1) Ἡ ἐπιλογή μεταξύ τῶν δύο τύπων ἀφήνεται σέ κάθε ἑταιρία.

(2) Τῆς χώρας τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων.

καταβολή μιᾶς προκαταβολῆς, τό ἄνοιγμα ἐνεγγύου πιστώσεως ἐπικυρωμένης ἤ μή, ἤ τή χορήγηση μιᾶς ἐγγυήσεως μεταφορᾶς ἤ πληρωμῆς, ἡ ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως ὑπόκειται στήν ἐκπλήρωση τῶν διατυπώσεων αὐτῶν.

2. *Πεδίο ἐφαρμογῆς*

α) Κίνδυνος κατασκευῆς

Ἡ ἐγγύηση τοῦ κινδύνου κατασκευῆς ἐφαρμόζεται μέσα στά ὅρια τοῦ ποσοῦ τῆς συμβάσεως, στό ὕψος δαπανῶν στίς ὁποῖες ὑποβλήθηκε ὁ ἀσφαλισμένος γιά τήν ἐκτέλεση τῶν συμβατικῶν του ὑποχρεώσεων ἤ τήν κατασκευή τῶν προμηθειῶν πού τοῦ ἔχουν παραγγελθεῖ.

Ἡ ἐγγύηση αὐτή δέν ἐφαρμόζεται:

— στίς δαπάνες πού σχετίζονται μέ προμήθειες γιά τίς ὁποῖες ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου ἔχει ἀποκτήσει ἐνέργεια κατά τήν ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου·

— στά ἀσφάλιστρα πού πληρώθηκαν ἀπό τόν ἀσφαλισμένο στήν ἑταιρία·

— ποσά πού καταβλήθηκαν ἀπό τόν ἀσφαλισμένο λόγω τῆς λειτουργίας ἀσφαλιστικῆς ρήτρας ἐγγυουμένης τήν προσήκουσα ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως.

β) Πιστωτικός κίνδυνος

Ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου ἐφαρμόζεται ἀποκλειστικά ἐπί τοῦ ποσοῦ τῆς πιστώσεως τοῦ ἀσφαλισμένου, σέ κεφάλαιο καί τόκους, ἐφ' ὅσον οἱ λήξεις τῶν δόσεων τοποθετοῦνται σέ ἡμερομηνία μεταγενέστερη ἀπό ἐκείνη τῆς ἐνεργοποιήσεώς της (καί προβλέπονται στούς εἰδικούς ὅρους)(1)

Ἐν τούτοις, ἡ μή εἴσπραξη ἀπό τόν ἀσφαλισμένο τῶν ἀπαιτητῶν ληξιπροθέσμων δόσεων πρίν ἀπό τήν ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου παρέχει ἐπίσης δικαίωμα γιά ἀποζημίωση σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ἐφαρμόζονται στήν ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου ὑπό τόν ὅρο:

α) νά καλύπτεται ὁ κίνδυνος κατασκευῆς,

καί:

β) ἡ ἑταιρία, κάνοντας χρήση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1, νά δίνει ὁδηγία στόν ἀσφαλισμένο νά συνεχίσει τήν ἐκτέλεση τῆς κατασκευῆς,
ἤ

— νά ἔχει ἐπισυμβεῖ τό γεγονός πού ἀναφέρεται στήν περίπτωση ΣΤ τοῦ ἄρθρου 3.

Ἐν πάση περιπτώσει, ἀποκλείονται ἀπό τήν ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου τά ποσά πού πρέπει νά καταβληθοῦν στόν ἀσφαλισμένο μέ τή χρησιμοποίηση μιᾶς ἐνεγγύου πιστώσεως ἀνεκκλήτου καί ἐπικυρωμένης εἰς ....(2) καθώς καί αὐτά πού ἀντιστοιχοῦν σέ τόκους ὑπερημερίας, ποινικές ρῆτρες ἤ ἀποζημιώσεις πού ὀφείλονται ἀπό τόν ὀφειλέτη.

γ) Συμπληρωματικά ἔξοδα

Ἡ ἐγγύηση ἐκτείνεται στά συμπληρωματικά ἔξοδα πού εἶναι συνέπεια μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἤ μιᾶς ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας καί πού πραγματοποιήθηκαν μέ τήν ἔγκριση τῆς ἑταιρίας προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἤ νά περιορισθεῖ ἡ ζημία.

Θεωροῦνται σάν συμπληρωματικά ἔξοδα:

— σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἤ ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς, ἔξοδα τοῦ εἴδους τῶν δαπανῶν χρηματοδοτήσεως ἤ ἀποθηκεύσεως ἤ τῶν δικαστικῶν καί ἐξωδίκων ἐξόδων,

— σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας, ἤ ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας πιστώσεως, τά δικαστικά καί ἐξώδικα ἔξοδα.

Ἄν ἐν τούτοις τά ἔξοδα αὐτά ἀναφέρονται ἐπίσης σέ ποσά ἤ ληξιπρόθεσμες δόσεις μή ἐγγυημένες ἀπό τήν ἑταιρία, καταλογίζονται ἀναλόγως στά ἐγγυημένα καί μή ἐγγυημένα ποσά καί τίς ληξιπρόθεσμες δόσεις.

Οἱ συνήθεις δαπάνες εἰσπράξεως — συμπεριλαμβανομένων τῶν δαπανῶν συντάξεως διαμαρτυρικοῦ — δέν μποροῦν σέ καμμιά περίπτωση νά δώσουν λαβή σέ ἀποζημίωση.

δ) Προμήθειες ἐξωτερικοῦ

Ἡ ἐγγύηση ἐφαρμόζεται ἐπίσης σέ προμήθειες καί παροχές ἐξωτερικοῦ πού δηλώθηκαν στήν ἑταιρία καί ἐγκρίθηκαν ἀπό αὐτή. (Ἐν τούτοις ὁ ἀσφαλισμένος δέν ὑποχρεοῦται νά ζητήσει τήν ἔγκρισή της ἄν ἡ ἀξία τῶν προμηθειῶν καί παροχῶν ἐξωτερικοῦ δέν ὑπερβαίνει τό 10% τοῦ ποσοῦ τῆς συμβάσεως, οὔτε 1.000.000 λογιστικές μονάδες. Καμμιά αὔξηση τῆς συμφωνημένης ἀναλογίας προμηθειῶν καί παροχῶν ἐξωτερικοῦ δέν μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ χωρίς τήν ἄδεια τῆς ἑταιρίας)(1).

Ἄρθρο 5

Ἀπειλή ἀσφαλιστικῆς ζημίας

Σέ περίπτωση ἐπελεύσεως ἑνός ἀπό τά γεγονότα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 ἤ ὅταν ἡ ἑταιρία κρίνει ὅτι ὑπάρχει ἀπειλή ἐπελεύσεως ἑνός ἀπό τά γεγονότα αὐτά, ἔχει τό δικαίωμα νά ἐπιβάλει στόν ἀσφαλισμένο κάθε μέτρο κατάλληλο νά ἀποτρέψει τήν ἐπέλευση μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἤ νά περιορίσει τά ἀποτελέσματά της καί ἰδίως:

α) Ὅταν καλύπτεται ὁ κίνδυνος τῆς κατασκευῆς, νά τοῦ δώσει τήν ὁδηγία νά διακόψει τήν κατασκευή ἤ τήν ἐκτέλεση ὅλων ἤ μέρους τῶν συμβατικῶν του ὑποχρεώσεων.

(1) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ ἡ φράση πού εὑρίσκεται μεταξύ παρενθέσεων.

(2) Χώρα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων.

Ἡ ζημία πού προκύπτει ἀπό ἕνα τέτοιο μέτρο ἀποζημιώνεται:

— εἴτε, κατά παρέκκλιση ἀπό τό ἄρθρο 1, μέ τούς ὅρους πού ἔχουν προβλεφθεῖ γιά τήν ἀποζημίωση ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν ἐπί συμπληρωματικῶν ἐξόδων, ὅταν ἡ διάρκεια τῆς διακοπῆς εἶναι μικρότερη ἀπό 6 μῆνες μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι ἡ διακοπή αὐτή ὀφείλεται σέ ἀπόφαση τῆς ἑταιρίας,

— εἴτε μέ τούς ὅρους πού προβλέπονται γιά τήν ἀποζημίωση τῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν κατασκευῆς, ὅταν ἡ διάρκεια τῆς διακοπῆς εἶναι τουλάχιστον ἴση μέ 6 μῆνες.

β) Ὅταν δέν καλύπτεται ὁ κίνδυνος κατασκευῆς, νά τροποποιήσει, νά ἀναστείλει ἤ νά καταγγείλει τήν ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου πού δέν θά εἶχε ἀκόμη ἐνεργοποιηθεῖ ὑπό τήν ἔννοια τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4.

Ἄρθρο 6

Ἐγγυημένο ποσοστό καί μεγίστη ἀποζημίωση

1. Οἱ ζημιές ἀποζημιώνονται μέχρι τοῦ ἐγγυημένου ποσοστοῦ πού καθορίζεται στούς εἰδικούς ὅρους καί μέσα στά μέγιστα ὅρια πού προβλέπονται στούς ἐν λόγω ὅρους.

2. Ὁ ἀσφαλισμένος φέρει τήν ἀποκλειστική εὐθύνη γιά τό ποσοστό πού δέν εἶναι ἐγγυημένο ἀπό τήν ἑταιρία.

Ἄρθρο 7

Ἀκυρότητες[2]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ

Ἄρθρο 8

Διαχείριση τοῦ κινδύνου

Ὁ ἀσφαλισμένος ὑποχρεοῦται νά διαχειρίζεται τόν κίνδυνο μέ ἐπιμέλεια συνετοῦ οἰκογενειάρχου καί νά ἀκολουθεῖ ὅλες τίς ὁδηγίες τῆς ἑταιρίας. Δυνάμει τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς:

1. Δέν δύναται χωρίς ρητή ἄδεια τῆς ἑταιρίας, νά συναινέσει σέ καμμιά τροποποίηση τῶν ρητρῶν καί ὅρων τῆς συμβάσεως καί τῶν ἀσφαλειῶν πού συνδέονται μέ αὐτές. (Ἐν τούτοις, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη δηλώσεως, ὁ ἀσφαλισμένος δέν ὑποχρεοῦται νά ζητήσει τήν προηγούμενη συμφωνία τῆς ἑταιρίας γιά αὐξήσεις ἤ μειώσεις τῆς ἀξίας τῆς συμβάσεως οἱ ὁποῖες σωρευμένες δέν ὑπερβαίνουν τό 10% τῆς ἀρχικῆς ἀξίας καί δέν εἶναι μεγαλύτερες ἀπό 20.000 λογιστικές μονάδες. Τό ἴδιο ἰσχύει ὅσον ἀφορᾶ τίς παρατάσεις τῶν προθεσμιῶν παραδόσεως πού ἐγκρίθηκαν ἀπό τόν ὀφειλέτη, στό μέτρο πού ἡ ἀρχική προθεσμία δέν αὐξήθηκε περισσότερο ἀπό 25% καί οἱ παρατάσεις δέν ὑπερβαίνουν συνολικά τούς 3 μῆνες. Ἡ ἑταιρία ἔχει τό δικαίωμα σέ κάθε στιγμή νά καταργήσει αὐτή τήν ἀνοχή)[1].

2. α) Ὀφείλει νά προσφεύγει στήν ἑταιρία ἀμέσως μόλις πληροφορηθεῖ κάθε γεγονός πού μπορεῖ νά ἐπιδεινώσει τόν κίνδυνο νά ἀποτελέσει ἀπειλή ἀσφαλιστικῆς ζημίας ὅπως:

— δυσχέρειες ἐπ' εὐκαιρία τῆς παραλαβῆς τῶν προμηθειῶν καί παροχῶν, τῆς συστάσεως ἤ τῆς μεταβιβάσεως τῶν μέσων πληρωμῆς,

— παράλειψη τοῦ ὀφειλέτου νά ἐκπληρώσει τίς ὑποχρεώσεις του καί ἰδίως μή ἐμπρόθεσμη πληρωμή τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων, ὑποδεικνύοντας, ἄν τόν γνωρίζει, τό λόγο τῆς παραλείψεως αὐτῆς.

β) Ἐν πάση περιπτώσει, ὁποιαδήποτε ἀνωμαλία σχετική μέ τήν εἴσπραξη πρέπει νά δηλώνεται στήν ἑταιρία μέσα σέ προθεσμία 30 ἡμερῶν ἀπό τή λήξη.

3. Ὀφείλει, σέ περίπτωση ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας, νά ζητήσει ἀμέσως τή γνώμη τῆς ἑταιρίας καί νά συμμορφωθεῖ μέ τίς ἀποφάσεις της, χωρίς νά δύναται νά ἐπικαλεσθεῖ ἰδίως χρηματοδοτικές δυσχέρειες. Οἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις μποροῦν νά περιλαμβάνουν τήν παραίτηση ὑπέρ τῆς ἑταιρίας ἀπό τήν διεξαγωγή ὅλων τῶν διαπραγματεύσεων καί διαδικασιῶν πού ἔχουν ἀναληφθεῖ ἤ πρόκειται νά ἀναληφθοῦν. Ἡ ἑταιρία μπορεῖ νά ἀπαιτήσει πρός τό σκοπό αὐτό μία ἀνέκκλητη ἐντολή καί ἀκόμη τήν παράδοση ἤ τή μεταβίβαση πρός ὄφελός της, μέ τύπο πού νά μπορεῖ νά ἀντιταχθεῖ ἔναντι τρίτων, ὅλων τῶν ἐγγράφων καί ὁποιωνδήποτε τίτλων πού θεμελιώνουν τά δικαιώματα πού ἀπορρέουν ἀπό τή σύμβαση ἤ εἶναι ἁπλῶς χρήσιμα γιά τήν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

---

(1) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ τό κείμενο πού εὑρίσκεται ἐντός παρενθέσεων.

(2) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ τό ἄρθρο αὐτό.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς ἐγγυημένες ληξιπρόθεσμες δόσεις, ἰδίως τό ποσοστό γιά τό ὁποῖο φέρει τήν εὐθύνη σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6 παράγραφος 2, ὁ ἀσφαλισμένος πρέπει, ἄν ἡ ἑταιρία τό κρίνει ἀπαραίτητο, νά συμμορφώνεται μέ τίς ἀποφάσεις της καί νά ὑφίσταται ὅλες τίς συνέπειες τῶν ἐν λόγω ἀποφάσεων ἰδίως ὅταν εἶναι σχετικές μέ τίς συμφωνίες παγιοποιήσεως τοῦ χρέους τίς ὁποῖες ἡ ἑταιρία θά συνῆπτε ἐνδεχομένως ἤ στίς ὁποῖες θά προσχωροῦσε ἤ τίς ὁποῖες εἶναι ἐπιφορτισμένη νά ἐφαρμόσει.

4. Ὑποχρεοῦται νά κοινοποιεῖ στήν ἑταιρία, στούς ἐντολοδόχους της καί στούς πραγματογνώμονες πού ὁρίστηκαν ἀπό αὐτή ὅλες τίς πληροφορίες καί τά ἔγγραφα πού αὐτή κρίνει ἀπαραίτητα γιά τήν ἐπαλήθευση τοῦ βασίμου τῶν δηλώσεών του ἤ τῶν δικαιωμάτων του, χωρίς αὐτό νά μπορεῖ νά ἐπισύρει γιά τήν ἑταιρία ὁποιαδήποτε εὐθύνη. Τά ἔγγραφα πού ἔχουν συνταχθεῖ σέ ξένη γλώσσα θά μεταφράζονται αἰτήσει τῆς ἑταιρίας, μέ τή φροντίδα τοῦ ἀσφαλισμένου.

5. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 περίπτωση γ) ὁ ἀσφαλισμένος ὑφίσταται ὅλες τίς δαπάνες πού συνεπάγεται ἡ ἐφαρμογή τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρο 9

Δηλώσεις γιά τήν ἐξέλιξη τοῦ κινδύνου[1]

Ἄρθρο 10

Ἀσφάλιστρο

1. Ἡ σύναψη τῆς συμβάσεως ἀσφαλίσεως καθιστᾶ τόν ἀσφαλισμένο ὀφειλέτη τοῦ ἀσφαλίστρου, τοῦ ὁποίου τό ὕψος καί οἱ λεπτομέρειες διακανονισμοῦ ὁρίζονται στούς εἰδικούς ὅρους.

2. Ἡ ἑταιρία προβαίνει, ἄν ὑπάρχει λόγος, σέ μερική ἐπιστροφή τοῦ ἀσφαλίστρου γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη, σέ περίπτωση μή ὑπάρξεως ἀσφαλιστικῆς ζημίας, ἡ μείωση τῶν ποσῶν ἤ τῶν διαρκειῶν τῶν κινδύνων.

Σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς ἡ ἑταιρία θά πραγματοποιήσει ἕνα νέο ὑπολογισμό τοῦ ἀσφαλίστρου λαμβάνοντας ὑπόψη τή μείωση τοῦ ποσοῦ στό ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ πιστωτικός κίνδυνος.

3. Κάθε ἐπιστροφή ἀσφαλίστρου, ὁποιαδήποτε καί ἄν εἶναι ἡ αἰτία, ὑπόκειται σέ μία παρακράτηση 10% ἐπί τοῦ ἐπιστρεπτέου ἀσφαλίστρου μέ ἕνα ἐλάχιστο 50 λογιστικῶν μονάδων γιά κάθε ἐπιστροφή καί ἕνα συνολικό μέγιστο 1 000 λογιστικῶν μονάδων ὑπό μορφή κατ' ἀποκοπήν ἀμοιβῆς γιά τίς δαπάνες τῆς ἑταιρίας.

4. Κάθε τροποποίηση τῆς συμβάσεως δίνει τήν εὐκαιρία γιά μία ἀναπροσαρμογή τοῦ ἀσφαλίστρου μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 ἀνωτέρω. (Οἱ τροποποιήσεις πού γίνονται στό ποσό τῆς συμβάσεως, καί οἱ ὁποῖες σωρευμένες δέν ὑπερβαίνουν τίς 2 000 λογιστικές μονάδες, δέν ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἀσφαλίστρου)[2].

5. Κάθε παράλειψη πληρωμῆς μιᾶς ληξιπροθέσμου δόσεως τοῦ ἀσφαλίστρου καθώς καί κάθε αἴτηση ἀποζημιώσεως δίνουν στήν ἑταιρία τό δικαίωμα νά ἀφαιρέσει ἀπό τόν ἀσφαλισμένο τό εὐεργέτημα τῶν προθεσμιῶν πού ἐνδεχομένως τοῦ ἔχουν παρασχεθεῖ γιά τήν πληρωμή τοῦ ἀσφαλίστρου.

6. Ἡ εἴσπραξη τοῦ ἀσφαλίστρου δέν μπορεῖ καθαυτή νά ὑποχρεώσει τήν ἑταιρία νά ἀναλάβει τήν εὐθύνη μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας· ὁπωσδήποτε, ἡ ἀνάληψη τῆς εὐθύνης αὐτῆς ὑπόκειται στούς γενικούς καί εἰδικούς ὅρους τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου.

Ἄρθρο 11

Κυρώσεις γιά τήν μή ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλισμένου

1. Ἡ παράλειψη πληρωμῆς ὅλου ἤ μέρους τοῦ ἀσφαλίστρου ἤ κάθε ποσοῦ πού ὀφείλεται στήν ἑταιρία ἀπό τόν ἀσφαλισμένο ἀναστέλλει αὐτοδικαίως τίς ὑποχρεώσεις τῆς τελευταίας. Ἡ ἑταιρία ἀπαλλάσσεται ὁριστικῶς ἀπό τίς ὑποχρεώσεις της 15 ἡμέρες μετά ἀπό ὄχληση τοῦ ἀσφαλισμένου πού παρέμεινε ἀτελέσφορη. (Οἱ κυρώσεις πού μνημονεύονται ἀνωτέρω δέν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο γιά τήν ἀναγκαστική ἐκτέλεση τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλισμένου)[2].

2. Κάθε ποσό πού ὀφείλεται ἀπό τόν ἀσφαλισμένο στήν ἑταιρία βάσει τοῦ παρόντος ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου καί τό ὁποῖο δέν ἔχει πληρωθεῖ μέσα στό μήνα πού εἶναι ἀπαιτητό, παράγει αὐτοδικαίως (καί χωρίς ὄχληση)[2], τόκους μέ ἐπιτόκιο...[3], ἀπό τῆς λήξεώς του.

Σέ περίπτωση ἀχρεωστήτου ἀποζημιώσεως οἱ τόκοι τρέχουν σέ κάθε περίπτωση ἀπό τήν ἡμέρα τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

3. Κάθε παράλειψη τοῦ ἀσφαλισμένου νά ἐκπληρώσει τίς ὑποχρεώσεις πού καθιερώνονται ἀπό τά ἄρθρα 6 καί 8 καθώς καί κάθε ἐπιδείνωση τοῦ κινδύνου ἀπό

(1) Ἐλευθερία νά περιληφθεῖ τό ἄρθρο αὐτό.

(2) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ ἡ περίοδος πού εὑρίσκεται ἐντός παρενθέσεων.

(3) Ἐπιτόκιο πού θά καθορισθεῖ ἀπό τήν ἐθνική ἑταιρία ἀσφαλίσεως πιστώσεων.

δική του ὑπαιτιότητα ἐπισύρουν αὐτοδικαίως (καί χωρίς ὄχληση)(1) τήν ἔκπτωση ἀπό τά δικαιώματα πού τοῦ δίνει τό ἀσφαλιστήριο συμβόλαιο μέ τήν ὑποχρέωση νά ἐπιστρέψει κάθε ἀποζημίωση πού εἰσπράχθηκε βάσει τοῦ συμβολαίου. Ἐν τούτοις ἡ ἑταιρία (δύναται νά περιορίσει) (περιορίζει, ἄν ὑπάρχει λόγος)(3) τήν ἔκπτωση αὐτή λαμβάνοντας ὑπόψη κυρίως τόν βαθμό τῆς ὑπαιτιότητος ἤ τῆς παραλείψεως.

4. (.....)(4)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Ἄρθρο 12

Γενικές ἀρχές

1. Κάθε πληρωμή ἀποζημιώσεως ὑπόκειται:

α) στήν ὑποβολή δηλώσεως ἀσφαλιστικῆς ζημίας πού ἰσχύει ὡς αἴτηση ἀποζημιώσεως καί συνοδεύεται ἀφ' ἑνός ἀπό ὅλες τίς πληροφορίες καί τά ἔγγραφα πού κρίνονται ἀπαραίτητα ἀπό τήν ἑταιρία γιά τήν ἀπόδειξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀσφαλισμένου καί ἀφ' ἑτέρου ἀπό ἕνα λογαριασμό ζημιῶν·

β) (στήν προσκόμιση μιᾶς ἐντολῆς πού θά ἔχει δοθεῖ ἀπό τόν ἀσφαλισμένο στήν Τράπεζα πού εἶναι ἐπιφορτισμένη μέ τήν εἴσπραξη τῶν ἀπαιτήσεων πού ἀπορρέουν ἀπό τή σύμβαση καί ἔχει γίνει δεκτή ἀπό τήν Τράπεζα, νά καταβληθοῦν ἀπ' εὐθείας στήν ἑταιρία καί μέχρι τοῦ ποσοῦ πού ὀφείλεται στήν τελευταία βάση τῆς ὑποκαταστάσεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 16, οἱ ἀνακτήσεις πού περιέχονται σ' αὐτόν)(2).

2. Ἄν οἱ ζημίες γιά τίς ὁποῖες ὁ ἀσφαλισμένος ζητεῖ ἀποζημίωση ἀντιστοιχοῦν σέ δικαιώματα τά ὁποῖα τοῦ ἀμφισβητοῦνται, ἡ ἑταιρία μπορεῖ νά ἀπορρίψει τή δήλωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας μέχρις ὅτου ἡ ἀμφισβήτηση ἐπιλυθεῖ ἀπό τό ἁρμόδιο δικαστήριο.

Ἡ ἑταιρία μπορεῖ ἐπίσης νά ἀπορρίψει τή δήλωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας πού ἔγινε βάσει τῆς περιπτώσεως Β ὑπό 1 τοῦ ἄρθρου 3, ἐφ' ὅσον ὁ ἀσφαλισμένος δέν προσκομίζει τήν ἀπόδειξη ὅτι ἡ πίστωση ἔγινε δεκτή στό παθητικό τοῦ ἀφερέγγυου ὀφειλέτου.

3. Ἡ ἑταιρία ἔχει τό δικαίωμα νά ὁρίσει, ἐντός 60 ἡμερῶν ἀπό τή βραδύτερη ἀπό τίς ἀκόλουθες δύο ἡμερομηνίες:

— τῆς ἐκπνοῆς τῆς συστατικῆς περιόδου τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας,

— τῆς καταθέσεως τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ζημιῶν καί τῶν ἄλλων ἐγγράφων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 ἀνωτέρω,

ἕνα πραγματογνώμονα μέ ἀμοιβή ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 19, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπιφορτισμένος νά ἐξακριβώσει τό ὕψος τῆς ζημίας γιά τήν ὁποία ὁ ἀσφαλισμένος ζητεῖ τήν ἀποζημίωση.

4. Δέν μποροῦν νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἀποζημιώσεως οἱ ζημίες πού προκύπτουν:

α) ἀπό τή μή ἐκτέλεση ἀπό τόν ἴδιο τόν ἀσφαλισμένο, ἀπό ὁποιονδήποτε ἀπό τούς ἐντολοδόχους, συναναδόχους ἤ ὑπεργολάβους του, τῶν ρητρῶν καί ὅρων τῆς συμβάσεως ἤ τῶν ὑποχρεώσεων πού τοῦ ἐπιβάλλονται ἀπό τή νομοθεσία ἤ τίς κανονιστικές διατάξεις πού ἐφαρμόζονται κατά τή σύναψη καί κατά τήν ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς συμβάσεως, ἐκτός ἄν αὐτή ἡ μή ἐκτέλεση εἶναι ἡ ἄμεσος συνέπεια εἴτε ἑνός ἀπό τά γενεσιουργά γεγονότα τῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν πού ἀπαριθμήθηκαν στό ἄρθρο 3, μέ τήν ἐξαίρεση ὅλων τῶν ἄλλων γεγονότων, εἴτε μιᾶς ἀποφάσεως τῆς ἑταιρίας·

β) ἀπό τή μή λήψη ἀπό τόν ὀφειλέτη, κατά τήν ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως, τῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς καί ἄλλων ἀπαραιτήτων ἀδειῶν γιά τήν ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως λόγω τῆς νομοθεσίας καί τῶν κανονιστικῶν διατάξεων πού ἐφαρμόζονται τή στιγμή ἐκείνη, μέ τήν ἐξαίρεση ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ λήψη δέν εἶναι δυνατή παρά μόνο μεταγενεστέρως·

γ) ἀπό τή μή ἐκπλήρωση ἀπό τόν ὀφειλέτη τῶν διατυπώσεων στίς ὁποῖες, σύμφωνα μέ τή νομοθεσία ἤ τίς κανονιστικές διατάξεις πού ἐφαρμόζονται κατά τήν ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως, πρέπει νά ὑποβληθεῖ πρίν ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή·

δ) ἀπό τήν ἐφαρμογή μιᾶς συμβατικῆς διατάξεως πού περιορίζει κατά τρόπο μή κανονικό τά δικαιώματα τοῦ ἀσφαλισμένου (ποινική ρήτρα, ρήτρα καταγγελίας, ρήτρα ἀνωτέρας βίας κλπ.).

5. Ὅταν οἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου ἔναντι τοῦ ἀσφαλισμένου ἔχουν τύχει ἐγγυήσεως, ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει, ἀπό ἕνα τρίτο, τότε δέν εἶναι δυνατό νά ὑπάρξει ἀσφαλιστική ζημία παρά μόνο στό μέτρο κατά τό ὁποῖο ὁ ἀσφαλισμένος:

— ἀδυνατεῖ νά ἐπιτύχει τόσο ἀπό τόν ὀφειλέτη ὅσο καί ἀπό τόν ἐγγυητή τήν ἐκτέλεση, ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει, τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεών τους ἐφ' ὅσον ὁ καθοριστικός λόγος τῆς μή ἐπιτεύξεως αὐτῆς

(1) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ ἡ φράση πού εὑρίσκεται ἐντός παρενθέσεων.

(2) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ ἡ περίοδος πού εὑρίσκεται ἐντός παρενθέσεων.

(3) Ἡ ἐπιλογή μεταξύ τῶν δύο φράσεων ἀφήνεται σέ κάθε ἑταιρία.

(4) Στήν παράγραφο αὐτή μποροῦν νά περιληφθοῦν οἱ διατάξεις οἱ σχετικές μέ τίς προβλεπόμενες κυρώσεις γιά τήν περίπτωση παραβιάσεως ἀπό τόν ἀσφαλισμένο τῶν ὑποχρεώσεών του γιά τή δήλωση ἐπί τῆς ἐξελίξεως τοῦ κινδύνου, ὅταν τό ἄρθρο 9 ἔχει περιληφθεῖ στό ἀσφαλιστήριο. Τό περιεχόμενο τῶν διατάξεων αὐτῶν ἀφήνεται στή διακριτική εὐχέρεια κάθε ἑταιρίας.

ἔγκειται στήν ἐπέλευση ἑνός ἤ περισσοτέρων ἀπό τά γενεσιουργά γεγονότα, πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 3 ἀνωτέρω, καί

— ἔχει ἐκπληρώσει κανονικά τίς ἀπαραίτητες πράξεις καί διατυπώσεις γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ὑποχρεώσεων πού ἔγιναν ἀποδεκτές ἀπό τόν ἤ τούς ἐγγυητές.

6. Δέν λαμβάνεται ὑπόψη γιά τήν ἐφαρμογή τῶν κανόνων ἀποζημιώσεως ἡ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἀπώλεια τοῦ εὐεργετήματος τῆς προθεσμίας λόγω ρήτρας ἐπιταχύνσεως τῶν πληρωμῶν ἤ γιά ὁποιοδήποτε ἄλλο λόγο. Ἡ ἑταιρία ὅμως ἔχει τό δικαίωμα νά πληρώσει προκαταβολικῶς τήν ἀποζημίωση. Στήν περίπτωση αὐτή, οἱ μή δεδουλευμένοι τόκοι δέν θά τύχουν ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρο 13

Διάθεση τῶν πληρωμῶν καί τοῦ προϊόντος τῆς ρευστοποιήσεως τῶν ἀσφαλειῶν

Ὅλες οἱ πληρωμές πού εἰσπράττονται ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα ἀπό τόν ὀφειλέτη ἤ ἀπό τούς ἐγγυητές του ἤ γιά λογαριασμό του, καθώς καί ἐκεῖνες πού προέρχονται ἀπό τή ρευστοποίηση ἀσφαλειῶν διατίθενται, σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας, ὁποιεσδήποτε καί ἄν εἶναι οἱ σχέσεις μεταξύ τῶν μερῶν, σύμφωνα μέ τούς ἀκόλουθους κανόνες:

1. Οἱ πληρωμές πού εἰσπράττονται διατίθενται κατά προτεραιότητα στό κεφάλαιο, τούς τόκους (ἐξαιροῦνται οἱ τόκοι ὑπερημερίας) καί τά συμπληρωματικά ἔξοδα ὅλων τῶν συμβάσεων, ἐγγυημένων ἤ μή ἐγγυημένων, πού ἔχουν συναφθεῖ μέ τόν ὀφειλέτη:

   α) τά ποσά πού καταλογίζονται σέ ἐγγυημένες πράξεις ἤ ληξιπρόθεσμες δόσεις τῆς συμβάσεως διατίθενται κατά τήν χρονολογική σειρά κατά τήν ὁποία καθίστανται ἀπαιτητές·

   β) οἱ πληρωμές πού ἔγιναν πρίν ἀπό τήν ἀπλήρωτη ληξιπρόθεσμη δόση, οἱ ὁποῖες δέν καταλογίσθηκαν ἤ καταλογίσθηκαν σέ πράξεις ἤ ληξιπρόθεσμες δόσεις μή ἀσφαλισμένες, διατίθενται, χωρίς νά μποροῦν νά ἀποτελέσουν ἐμπόδιο ἀκόμη καί νομοθετικές διατάξεις, κατά τήν χρονολογική σειρά τῶν ἐγγυημένων καί μή ἐγγυημένων ληξιπροθέσμων δόσεων καί, σέ περίπτωση συμπτώσεως τῶν προθεσμιῶν λήξεως, ἀναλόγως πρός τά ἀντίστοιχα ποσά τους·

   γ) οἱ πληρωμές πού ἔγιναν μετά τήν ἀπλήρωτη ληξιπρόθεσμη δόση, οἱ ὁποῖες δέν καταλογίσθηκαν ἤ καταλογίσθηκαν σέ πράξεις ἤ ληξιπρόθεσμες δόσεις μή ἀσφαλισμένες, κατανέμονται μεταξύ τῶν ἐγγυημένων καί μή ἐγγυημένων ληξιπροθέσμων δόσεων κατ' ἀναλογία τῶν ἐγγυημένων ληξιπροθέσμων δόσεων καί τῶν μή ἐγγυημένων πού ἔληξαν καί δέν πληρώθηκαν καί αὐτῶν πού θά λήξουν καί διατίθενται, στό ἐσωτερικό κάθε μιᾶς ἀπό τίς δύο κατηγορίες ληξιπροθέσμων δόσεων (εἴτε ἐγγυημένες εἴτε μή ἐγγυημένες), κατά τή χρονολογική σειρά μέ τήν ὁποία καθίστανται ἀπαιτητές.

   δ) θεωροῦνται σάν ληξιπρόθεσμες δόσεις μόνον αὐτές πού καλύπτουν τό κεφάλαιο καί τούς τόκους μέ ἐξαίρεση τούς τόκους ὑπερημερίας.

2. Ἀπό τή στιγμή πού ἔχουν πληρωθεῖ ἐξ ὁλοκλήρου τά κεφάλαια, οἱ τόκοι (μέ ἐξαίρεση τούς τόκους ὑπερημερίας) καί τά συμπληρωματικά ἔξοδα γιά τίς ἐγγυημένες ἤ μή ἐγγυημένες πράξεις καί ληξιπρόθεσμες δόσεις, τά ποσά πού εἰσπράττονται διατίθενται γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων ὑπερημερίας σύμφωνα μέ τήν ἀναλογία μεταξύ τῶν γινομένων τῶν ποσῶν τῶν καθυστερημένων ληξιπροθέσμων δόσεων ἐπί τῇ διάρκειᾳ τῆς καθυστερήσεως πού ἐπῆλθε στήν πληρωμή τους.

Ἄρθρο 14

Λογαριασμός ζημιῶν

1. *Ἀσφαλιστική ζημία κατασκευῆς*

Ὁ λογαριασμός ζημιῶν πού πρέπει νά προσκομισθεῖ ἀπό τόν ἀσφαλισμένο σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 παράγραφος 1 περίπτωση α), καταρτίζεται σέ ....(1) ὡς ἀκολούθως:

α) στή χρέωση: τό ποσό τῶν δαπανῶν πού προβλέπονται στήν παράγραφο 2 περίπτωση α) τοῦ ἄρθρου 4 ἀνωτέρω καθώς καί αὐτές πού μνημονεύθηκαν στήν παράγραφο 2 περίπτωση γ) τοῦ ἰδίου ἄρθρου, στίς ὁποῖες ὑπεβλήθη κατά τή διάρκεια τῆς συστατικῆς περιόδου τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας·

β) στήν πίστωση: τό ποσό τῶν εἰσπράξεων πού περιλαμβάνουν:

   — κάθε ποσό πού εἰσπράχθηκε ἀπό τόν ἀσφαλισμένο μέχρι τήν ἡμέρα τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως, εἴτε σάν προκαταβολή, εἴτε λόγω τῆς ρευστοποιήσεως τῶν ἀσφαλειῶν, καθώς καί τά ποσά πού εἰσέπραξε ἤ αὐτά πού θά εἶχε δικαίωμα νά εἰσπράξει μέ συμψηφισμό μέχρι τήν ἡμερομηνία πού ἀναφέρεται ἀνωτέρω καί κάθε ἄλλο πλεονέκτημα τό ὁποῖο ἀπεκόμισε ὁ ἀσφαλισμένος λόγω τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας,

   — τό προϊόν τῆς μεταπωλήσεως ἤ τῆς ἀξίας ἐπαναχρήσεως:

      — τῶν παραδόσεων οἱ ὁποῖες εἶναι ἕτοιμες γιά ἀποστολή ἤ στό στάδιο τῆς ἐκτελέσεως,

      — τῶν ἀποθεμάτων ὑλικῶν,

   — ἡ εἰσπραξη ἀποζημιώσεων κάθε εἴδους.

2. *Ἀσφαλιστική ζημία πιστώσεως*

Ὁ λογαριασμός ζημιῶν πού πρέπει νά προσκομισθεῖ ἀπό τόν ἀσφαλισμένο σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 παράγραφο 1 περίπτωση α) καταρτίζεται στό νόμισμα τῆς συμβάσεως, ὡς ἀκολούθως:

α) στή χρέωση: τό ποσό κάθε ληξιπρόθεσμης δόσεως πού δέν καλύπτεται ἀπό τήν ἐγγυημένη πίστωση·

(1) Ἐθνικό νόμισμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων.

β) στήν πίστωση:

— κάθε ποσό πού εἰσπράχθηκε ἀπό τόν ἀσφαλισμένο μέχρι τήν ἡμερομηνία τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως, εἴτε σάν προκαταβολή ἔναντι τῆς ἐν λόγω ληξιπρόθεσμης δόσεως, εἴτε λόγω τῆς ρευστοποιήσεως τῶν ἀσφαλειῶν καθώς καί τά ποσά πού εἰσέπραξε ἤ αὐτά τά ὁποῖα θά εἶχε δικαίωμα νά εἰσπράξει μέ συμψηφισμό μέχρι τήν ἡμερομηνία πού μνημονεύθηκε ἀνωτέρω καί κάθε ἄλλο πλεονέκτημα τό ὁποῖο ἀπεκόμισε ὁ ἀσφαλισμένος λόγω τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας,

— τό ποσό τῶν προμηθειῶν καί ἄλλων δαπανῶν, τίς ὁποῖες ὁ ἀσφαλισμένος δέν χρειάστηκε νά διακανονίσει λόγω τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας.

3. *Ἀσφαλιστική ζημία ἐπί συμπληρωματικῶν ἐξόδων*

Τά συμπληρωματικά ἔξοδα πού προσδιορίστηκαν στήν παράγραφο 2 περίπτωση γ) τοῦ ἄρθρου 4 ἀποζημιώνονται βάσει ἑξαμηνιαίων διακανονισμῶν.

Ἄρθρο 15

Ὑπολογισμός καί πληρωμή τῆς ἀποζημιώσεως

(Ἡ ἀποζημίωση) (Οἱ ἀποζημιώσεις καί οἱ ἐπιστροφές τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων)[1] ὑπολογίζεται, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1, ἐφαρμόζοντας τό ἐγγυημένο ποσοστό στό ποσό, ὅπως ἐγκρίθηκε ἀπό τήν ἑταιρία, τοῦ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν πού ἔχει συνταχθεῖ μέ τόν τρόπο πού ὁρίζεται στό ἄρθρο 14.

Ἐνδεχομένως μειώνεται, σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς, κατά τό ποσό τῶν ἀποζημιώσεων πού κατεβλήθησαν βάσει τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 περίπτωση β).

Ἡ ἀποζημίωση καταβάλλεται ἐντός 90 ἡμερῶν μετά τή βραδύτερη ἀπό τίς ἀκόλουθες ἡμερομηνίες:

— τῆς ἐκπνοῆς τῆς συστατικῆς περιόδου τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας,

— τῆς καταθέσεως τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν καί τῶν ἄλλων ἐγγράφων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 12,

— τῆς παραδόσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ πραγματογνώμονος, ὅταν ἡ ἑταιρία ἔκανε χρήση τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12.

Ὅταν ἡ ἑταιρία ἔκανε χρήση τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 καί ἡ ἀποζημίωση δέν κατεβλήθη ἀπό τήν ἑταιρία ἐντός 120 ἡμερῶν μετά τήν βραδύτερη ἀπό τίς ἀκόλουθες δύο ἡμερομηνίες:

— τῆς ἐκπνοῆς τῆς συστατικῆς περιόδου τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας,

— τῆς παραδόσεως τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν καί τῶν ἄλλων ἐγγράφων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 12,

μία ἀποζημίωση πού ὑπολογίζεται, μέ τήν ἐπιφύλαξη μεταγενέστερης ἀναπροσαρμογῆς, μέ ἐφαρμογή τοῦ ἐγγυημένου ποσοστοῦ στά 3/4 τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, ὅπως αὐτό προκύπτει ἀπό τίς ἐκτιμήσεις τῆς ἑταιρείας, καταβάλλεται μέ τή λήξη τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῶν 120 ἡμερῶν.

Ὅταν τό ὕψος τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῆς ἀποδεικνύεται μεγαλύτερο ἀπό τήν ἀποζημίωση πού καθορίστηκε ἀπό τήν ἑταιρία μετά ἀπό πραγματογνωμοσύνη, τό ὑπερβάλλον πρέπει νά ἀποδοθεῖ στήν ἑταιρία σέ πρώτη ζήτηση αὐτῆς.

(Ἄν, ἀφοῦ ἔχει πληρωθεῖ μία ἀποζημίωση, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ πίστωση τοῦ ὠφελουμένου ἀπό τήν ἐγγύηση δέν ὑφίσταται, ἤ δέν ὑφίσταται ἐξ ὁλοκλήρου, ἡ ἀποζημίωση πού εἰσπράχθηκε θά πρέπει ἀμέσως νά ἀποδοθεῖ στήν ἑταιρία[2].

Ἄρθρο 16

Ὑποκατάσταση ἤ ἐκχώρηση[3]

Ἄρθρο 17

Ἀνακτήσεις

Ὡς ἀνακτήσεις νοοῦνται ὅλα τά ποσά πού εἰσπράχθηκαν μετά ἀπό τήν πληρωμή μιᾶς ἀποζημιώσεως (συμπεριλαμβανομένων τῶν ποσῶν πού εἰσπράχθηκαν μέ συμψηφισμό) καί διατέθηκαν γιά τή σύμβαση ἤ γιά τίς ἐγγυημένες ληξιπρόθεσμες δόσεις, σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ὁρίσθηκαν στό ἄρθρο 13, μετά ἀπό ἀφαίρεση τῶν ποσῶν πού δαπανήθηκαν γιά τήν εἴσπραξή τους.

Οἱ ἀνακτήσεις αὐτές κατανέμονται μεταξύ τῆς ἑταιρίας καί τοῦ ἀσφαλισμένου, τό δέ μερίδιο τῆς ἑταιρίας καθορίζεται βάσει τοῦ ἐγγυημένου ποσοστοῦ πού ὁρίσθηκε στούς εἰδικούς ὅρους.

Ὁ κανόνας αὐτός ἐφαρμόζεται ἐπίσης στά ποσά πού διατίθενται γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων ὑπερημερίας, μέ ἐξαίρεση ἐν τούτοις τοῦ τμήματός τους πού ἀναφέρεται στήν προγενέστερη τῆς ἡμερομηνίας πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως περίοδο, τό ὁποῖο παραμένει ἐξ ὁλοκλήρου στόν ἀσφαλισμένο, ἐφ' ὅσον τό κεφάλαιο, οἱ τόκοι (ἐξαιρουμένων τῶν τόκων ὑπερημερίας) καί τά συμπληρωματικά ἔξοδα ἔχουν ἀνακτηθεῖ.

Ἐν τούτοις, σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς, ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου στόν ἀσφαλισμένο τό ὑπερβάλλον τῶν ἀνακτήσεων ἐπί τοῦ ὕψους τῶν ζημιῶν πού ἔδωσαν ἀφορμή γιά ἀποζημίωση, αὐξανόμενο μέ τόκο πού ὑπολογίζεται μέ ἐπιτόκιο 5% τό χρόνο καί πού ἀρχίζει νά τρέχει ἀπό τήν πληρωμή τῆς ἀποζημιώσεως.

Ὁ ἀσφαλισμένος πρέπει νά ἀποδώσει ἀμέσως στήν ἑταιρία τό ποσό πού ὀφείλεται σ' αὐτή ἀπό τά ποσά τά ὁποῖα εἰσέπραξε ἀπευθείας.

(1) Ἡ ἐπιλογή μεταξύ τῶν δύο φράσεων ἀφήνεται σέ κάθε ἑταιρία.

(2) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ ἡ περιγραφή πού εὑρίσκεται ἐντός παρενθέσεων.

(3) Διακριτική εὐχέρεια ἀφήνεται σέ κάθε ἑταιρία ὡς πρός τό περιεχόμενο τῶν διατάξεων πού μποροῦν νά περιληφθοῦν σ' αὐτό τό ἄρθρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 18

Τιμές μετατροπῆς τῶν ποσῶν σέ ξένο νόμισμα

Ἐφαρμόζονται οἱ κατωτέρω τιμές μετατροπῆς:

1. *(Ἀποζημίωση) (Ἀποζημιώσεις καί ἐπιστροφές τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων)*(1)

α) Ποσά μνημονευόμενα στίς παραγράφους 1 καί 3 τοῦ ἄρθρου 14: ἡ μετατροπή πραγματοποιεῖται σέ . . . (2) βάσει τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τους·

β) τά ποσά πού ἐμφανίζονται ὡς πίστωση στό λογαριασμό ζημιῶν τῆς παραγράφου 2 περίπτωση β τοῦ ἄρθρου 14 μετατρέπονται στό νόμισμα τῆς συμβάσεως βάσει τῆς ἐπισήμου ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τους.

Τό χρεωστικό ὑπόλοιπο αὐτοῦ τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν μετατρέπεται σέ . . . (2) βάσει τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας (κατά τήν ἡμερομηνία τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου πού μνημονεύονται στό ἄρθρο 2) (κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως)(1).

Ἡ ἐφαρμοζομένη ἰσοτιμία δέν δύναται ἐν τούτοις νά ὑπερβαίνει (τήν ἐπίσημη ἰσοτιμία κατά τήν ἡμερομηνία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως, πού μπορεῖ νά καθορίζεται στούς εἰδικούς ὅρους) (τήν ἰσοτιμία κατά τήν ἡμερομηνία τῆς κοινοποιήσεως στόν ἀσφαλισμένο τῆς ἀποφάσεως χορηγήσεως τῆς καλύψεως, πού μπορεῖ νά καθορίζεται στούς εἰδικούς ὅρους)(1).

2. *Ἀνακτήσεις*

Οἱ ἀνακτήσεις πού ἀναφέρονται στήν πρώτη παράγραφο τοῦ ἄρθρου 17 μετατρέπονται σέ . . . (2) βάσει τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τους.

3. *Ἀσφάλιστρο*

Γιά κάθε ὑπολογισμό τοῦ ἀσφαλίστρου, ἡ μετατροπή σέ . . . (2) πραγματοποιεῖται βάσει (τῆς ἐπισήμου ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως) (τῆς ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία κοινοποιεῖται στόν ἀσφαλισμένο ἡ ἀπόφαση χορηγήσεως τῆς καλύψεως)(1).

Ἄρθρο 19

Δαπάνες πραγματογνωμοσύνης

Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις στίς ὁποῖες ὑπάρχει πραγματογνωμοσύνη ἡ ἀμοιβή τοῦ πραγματογνώμονος βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τήν ἑταιρία κάθε φορά πού ἡ ἐκτίμηση τῆς ζημίας πού ἔκανε δέν ἐπιφέρει παρά μία μείωση ἴση ἤ μικρότερη ἀπό 10% τοῦ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν. Ἄν ἡ μείωση αὐτή εἶναι ἴση ἤ μεγαλύτερη ἀπό 20% ἡ ἀμοιβή τοῦ πραγματογνώμονος ἐπιβαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τόν ἀσφαλισμένο. Ὅταν τό χρεωστικό ὑπόλοιπο τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν μειώνεται περισσότερο ἀπό 10% καί λιγώτερο ἀπό 20% τό βάρος τῆς ἀμοιβῆς τοῦ πραγματογνώμονα κατανέμεται ἐξ ἴσου μεταξύ τοῦ ἀσφαλισμένου καί τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρο 20

Μεταβίβαση τοῦ δικαιώματος γιά ἀποζημιώσεις(3)

Ἄρθρο 21

Παραγραφή(3)

Ἄρθρο 22

Δικαιοδοσία(3)

---

(1) Ἡ ἐπιλογή μεταξύ τῶν δύο τύπων ἀφήνεται σέ κάθε ἑταιρία.

(2) Ἐθνικό νόμισμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων.

(3) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ τό ἄρθρο αὐτό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Ἀσφαλιστήριο ἀριθ. .....

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

(Ἰδιωτικοί φορεῖς ὡς ἀγοραστές)

Παροχή ἐγγυήσεως περί ἐκτελέσεως τῆς ἀσφαλισμένης συμβάσεως

Μεταξύ:

.....

κατωτέρω ἀποκαλουμένης «ἡ ἑταιρία»

καί

.....

κατωτέρω ἀποκαλουμένου «ὁ ἀσφαλισμένος»,

συμφωνεῖται ἡ ἐπέκταση, ὑπό τούς ὅρους πού καθορίζονται στήν παρούσα πράξη, τῆς ἐγγυήσεως πού προκύπτει ἀπό τούς γενικούς ὅρους τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου ἀσφαλιστηρίου, στήν ἐξόφληση τῶν ζημιῶν πού ὑπέστη ὁ ἀσφαλισμένος βάσει τῆς ἐγγυήσεως πού περιγράφεται στούς εἰδικούς ὅρους πού προσαρτῶνται κατωτέρω [1] καί δίδεται σέ σχέση μέ τήν ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως γιά τήν ὁποία ἐφαρμόζονται οἱ γενικοί ὅροι τοῦ ἀσφαλιστηρίου.

(1) Ἀφήνεται ἡ δυνατότης σέ κάθε ἑταιρία νά συμπεριλάβει τούς εἰδικούς ὅρους στήν πράξη ἐπεκτάσεως ἤ νά τούς παρουσιάσει σέ χωριστό ἔγγραφο, προσαρμοσμένο στήν τροποποιητική πράξη.

Ἄρθρο 1

Ἀντικείμενο τῆς ἐγγυήσεως

1. Ἡ ἐγγύηση ἐκτείνεται στίς ζημίες πού προκύπτουν ἀπό τή θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως:

α) σέ περίπτωση πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου κατασκευῆς πού ἀφορᾶ τή σύμβαση·

β) χωρίς νά πραγματοποιηθεῖ ὁ κίνδυνος κατασκευῆς, ὅταν ἡ θέση αὐτή σέ ἐφαρμογή προκύπτει ἀπευθείας ἀπό μία πράξη ἤ μία ἀπόφαση, πολιτικῆς φύσεως καί γενικῆς ἐφαρμογῆς, τῆς Κυβερνήσεως ἑνός ξένου Κράτους·

γ) σέ ὅλες τίς ἄλλες περιπτώσεις, καί ἰδίως ὅταν ἡ θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως δικαιολογεῖται ἀπό ἀμφισβητήσεις πού γιά τήν προσήκουσα ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως, στό μέτρο πού ὁ ἀσφαλισμένος δέν δύναται νά ἐπιτύχει ἀπό τόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση τήν ἐκτέλεση μιᾶς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου δικαστοῦ ἤ διαιτητοῦ πού τόν καταδικάζει νά ἐπιστρέψει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε.

2. Ὁ κίνδυνος πού καλύπτεται ἀπό τήν παρούσα πράξη ἐπεκτάσεως πραγματοποιεῖται:

α) στήν περίπτωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση α) σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού διατυπώνονται στό ἄρθρο 1 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου·

β) στήν περίπτωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση β) 6 μῆνες μετά τήν θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως·

γ) στήν περίπτωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση γ) 6 μῆνες μετά τήν ἀπόφαση πού καταδικάζει τόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση νά ἐπιστρέψει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε.

3. Ἡ ἀπόφαση πού ἀναφέρεται στίς παραγράφους 1 περίπτωση γ καί 2 περίπτωση γ τοῦ παρόντος ἄρθρου μπορεῖ νά εἶναι μία πρωτόδικη ἀπόφαση. Δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά ἔχει τελεσίδικο χαρακτήρα.

Ἄν, ἐν τούτοις, μετά ἀπό τήν καταβολή ἀποζημιώσεως λόγω τῆς ἀδυναμίας ἐκτελέσεως μιᾶς ἀποφάσεως πού ἐπιδέχεται ἔνδικα μέσα, μιά τελεσίδικη ἀπόφαση ἀναγνωρίσει στόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση τό δικαίωμα νά διατηρήσει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε, ἡ καταβληθεῖσα ἀποζημίωση πρέπει νά ἐπιστραφεῖ ἀμέσως στήν ἑταιρία.

Ἄρθρο 2

Εἰδικοί ὅροι καλύψεως

1. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως:

α) Ἡ παράγραφος 2 περίπτωση α) τρίτη ὑποπερίπτωση τοῦ ἄρθρου 4 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου καταργεῖται,

β) Προστίθεται:

— στό ἄρθρο 8 (Διαχείριση τοῦ κινδύνου) τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου, μία παράγραφος 6 μέ τίτλο «Παροχή ἐγγυήσεως προσηκούσης ἐκτελέσεως», ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνει τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως,

— στό ἄρθρο 14 (Λογαριασμός ζημιῶν) τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου, μία παράγραφος 4, μέ τίτλο «Ἀσφαλιστική ζημία ἐπί παροχῆς ἐγγυήσεως προσηκούσης ἐκτελέσεως» ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνει τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως,

— στό ἄρθρο 18 (Τιμές μετατροπῆς τῶν ποσῶν σέ ξένο νόμισμα) παράγραφος 1 (Ἀποζημιώσεις) (ἀποζημιώσεις καί ἐσωτερική τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων) τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου μία περίπτωση γ ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνει τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 12 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου καταργεῖται ἐπίσης ἐν ὄψει τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 περίπτωση γ) τοῦ πρώτου ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

3. Οἱ ἄλλες διατάξεις τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου παραμένουν ἐφόσον δέν εἶναι ἀντίθετες μέ τούς ὁρισμούς τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

Ἄρθρο 3

Διαχείριση τοῦ κινδύνου

(Βλ. ἄρθρο 8 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου)

1. Ὁ ἀσφαλισμένος δέν μπορεῖ, χωρίς τή ρητή ἄδεια τῆς ἑταιρίας, νά δεχθεῖ τροποποίηση τῶν ὅρων, τοῦ ποσοῦ, τῆς διαρκείας ἤ τῶν προϋποθέσεων ἐκπληρώσεως ἤ τῆς ἄρσεως τῆς ἐγγυήσεως.

2. Πρέπει νά ἀναφέρει στήν ἑταιρία:

α) τήν ἄρνηση τοῦ ὑπέρ οὗ ἐγγύηση νά προβεῖ σέ ἄρση κατασχέσεως κατά τήν προβλεπομένη ἡμερομηνία ἐντός 30 ἡμερῶν μετά ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή·

β) τή θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως ἤ τῆς ἀρνήσεως τοῦ ὑπέρ οὗ νά ἐκτελέσει ἐμπροθέσμως τή δικαστική ἤ διαιτητική ἀπόφαση πού τόν καταδικάζει νά ἀποδώσει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε ἐντός 30 ἡμερῶν μετά ἀπό αὐτήν τήν ἡμερομηνία·

γ) τήν ἐλευθέρωση τῆς παρασχεθείσης ἐγγυήσεως ἐντός 30 ἡμερῶν μετά τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποίαν ἔλαβεν γνώμη αὐτῆς.

Ἄρθρο 4

Λογαριασμός ζημιῶν

(βλ. ἄρθρο 14 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου)

1. Ὅταν ἡ ἀσφαλιστική ζημία ἐπί τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως ὀφείλεται στό γεγονός πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση α) τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως, ἡ ζημία τοῦ ἀσφαλισμένου περιλαμβάνεται στό λογαριασμό πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 14 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου καί ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν γενικῶν αὐτῶν ὅρων.

2. Ὅταν ἡ ἀσφαλιστική ζημία ἐπί τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως ὀφείλεται στά γεγονότα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 περιπτώσεις β) καί γ) τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως, ὁ λογαριασμός τῶν ζημιῶν πού πρέπει νά παρουσιασθεῖ ἀπό τόν ἀσφαλισμένο σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 παράγραφος 1 περίπτωση α) τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου καταρτίζεται ὡς ἀκολούθως, στό νόμισμα στό ὁποῖο ἐκφράσθηκε ἡ ὑποχρέωση αὐτή:

στή χρέωση: τό ὕψος τῶν ποσῶν πού πληρώθηκαν στόν ὠφελούμενο τῆς ἐγγυημένης ὑποχρεώσεως ἐγγυήσεως,

στήν πίστωση: τό ὕψος τῶν ποσῶν τῶν ὁποίων ὁ ἀσφαλισμένος μπόρεσε νά ἐπιτύχει ἤ τῶν ὁποίων θά εἶχε τό δικαίωμα νά ἐπιτύχει τήν ἐπιστροφή σέ χρῆμα ἤ μέ κάθε ἄλλο τρόπο.

Ἄρθρο 5

Τιμές μετατροπῆς τῶν ποσῶν σέ ξένο νόμισμα

(βλ. ἄρθρο 18 παράγραφος 1 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου)

Τά ποσά πού ἐμφανίζονται ὡς πίστωση στό λογαριασμό ζημιῶν πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως μετατρέπονται στό νόμισμα στό ὁποῖο ὑπογράφηκε ἡ παροχή ἐγγυήσεως, βάσει τῆς ἐπισήμου ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τους.

Τό χρεωστικό ὑπόλοιπο τοῦ λογαριασμοῦ αὐτοῦ ζημιῶν μετατρέπεται σέ . . . [1] ἐπί τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνίαν λήξεως τῆς προθεσμίας πού ἀναφέρθηκε στήν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

---

[1] Ἐθνικό νόμισμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β/1

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

(Παροχή ἐγγυήσεως περί ἐκτελέσεως τῆς ἀσφαλισμένης συμβάσεως)

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

τῆς πράξεως ἐπεκτάσεως ἀριθ. .....

τοῦ ἀσφαλιστηρίου ἀριθ. .....

Ἄρθρο 1

Περιγραφή τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως

(Προαιρετικό)

1. Ὄνομα τοῦ προσώπου, τῆς Τραπέζης ἤ τοῦ ὀργανισμοῦ πού χορηγεῖ τήν ἐγγύηση:
2. Ὄνομα τοῦ ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση:
3. Ποσό τῆς ἐγγυήσεως (ἐκφρασμένο σέ λογιστικές μονάδες):
4. Ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία συνεστήθη ἡ ἐγγύηση.
5. α) Φύση τοῦ γεγονότος πού θέτει τέρμα στήν ἐγγύηση:

   β) Ἡμερομηνία ἐκπνοῆς τῆς ἰσχύος:

Ἄρθρο 2

Ἐγγυημένο ποσοστό

Ἄρθρο 3

Μεγίστη ἀποζημίωση

Ἄρθρο 4

Ἀσφάλιστρο

1. Ποσό.
2. Ἡμερομηνία καταβολῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ἐπί τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου ἀσφαλίσεως πιστώσεων γιά τίς μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές ἰδιωτικοί φορεῖς

(Γενικοί ὅροι)

καί ἐπί τῆς πράξεως ἐπεκτάσεως τῆς ἐγγυήσεως

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΚΟΙΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 1

1. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΤΩΝ ΕΞΗ ΜΗΝΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΠΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ «Β» ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 (ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΟΥ)

Κρίθηκε ἀπαραίτητο νά ἐφαρμόζεται αὐτή ἡ προθεσμία ἀκόμη καί σέ περίπτωση ἐπελεύσεως τοῦ γεγονότος «Β» διότι ὑπάρχουν ἀρκετές περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες εἶναι δυνατό νά συνεχισθεῖ ἔστω καί μερικῶς ἡ ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως καί ἡ δυνατότητα αὐτή δέν παρουσιάζεται πάντοτε ἀμέσως. Συχνά παρέρχεται ἕνα ὁρισμένο χρονικό διάστημα γιά νά διευκρινισθεῖ ἡ πραγματική κατάσταση τοῦ ὀφειλέτου καί γιά νά λάβουν θέση οἱ ὑπόλοιποι πιστωτές του ἤ ὁ σύνδικος τῆς πτωχεύσεως ἐπί τῆς συνεχίσεως ἤ τῆς διακοπῆς τῶν συμβάσεων πού ἐκκρεμοῦν.

2. Η ΕΚΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1

Ἡ παράγραφος αὐτή ἔχει συνταχθεῖ μέ τέτοιο τρόπο ὥστε νά εἶναι δυνατή ἡ ἐφαρμογή της σέ δύο διαφορετικές ὑποθέσεις:

— πραγματοποίηση τοῦ κινδύνου κατασκευῆς μετά ἀπό μίαν ἀπόφαση τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεως πού ἐπιτάσσει τή συνέχιση τῆς κατασκευῆς·

— πραγματοποίηση τοῦ κινδύνου κατασκευῆς μετά ἀπό δύο διαδοχικές ἀποφάσεις τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων ἀπό τίς ὁποῖες ἡ πρώτη ἐπιβάλλει τή διακοπή τῆς κατασκευῆς καί ἡ δεύτερη τήν ἐπανάληψή της.

Γιά νά μή τίθενται σέ μειονεκτική θέση οἱ ἀσφαλισμένοι στή δεύτερη ὑπόθεση καί γιά νά μή αὐξάνεται ἄσκοπα ἡ ζημία κρίθηκε σκόπιμο νά ἀρχίσει νά τρέχει ἡ συστατική περίοδος τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς ἀποφάσεως πού ἐπιβάλλει τήν διακοπή τῆς κατασκευῆς: ὁ τελευταῖος στίχος τῆς δεύτερης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 παραπέμπει λοιπόν στήν ἀπόφαση πού ἀναφέρθηκε στήν πρώτη παράγραφο τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

3. ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Τό γεγονός πού προβλέπεται στό ἄρθρο 3 περίπτωση ΣΤ δέν συνιστᾶ αὐτομάτως ὅπως τά ἄλλα γεγονότα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3, μία περίπτωση ἐγγυήσεως τοῦ κινδύνου κατασκευῆς, ἀλλά ὑπάγεται στούς κανόνες πού ἀφοροῦν στόν πιστωτικό κίνδυνο πού προβλέπει τό ἄρθρο 4 παράγραφος 2 β) β). Ἡ λύση αὐτή ἔχει ἐπιλεγεῖ προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ τό ἐνδεχόμενο, μετά ἀπό μία ἐξοφλητική καταβολή πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τόν ὀφειλέτη στό νόμισμα τῆς χώρας, νά γίνεται ἐπίκληση ἀπό τούς ἀσφαλισμένους μιᾶς ὑποτιμήσεως μέ σκοπό τήν ἀπαλλαγή ἀπό τήν ὑποχρέωση ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως καί, συνεπῶς τήν ἀπαίτηση ἄλλης ἀποζημιώσεως λόγω ζημίας καταστατικοῦ. Ὅταν ἡ ὑποτίμηση τοῦ νομίσματος, στό ὁποῖο ἔχει γίνει ἡ κατάθεση ἀπό τόν ὀφειλέτη, συνοδεύεται ἀπό καθυστέρηση μεταφορᾶς συναλλάγματος πού δύναται νά δημιουργήσει δικαίωμα καταβολῆς ἀποζημιώσεων, ἡ συναλλαγματική ζημία πού ὑπέστη ὁ ἀσφαλισμένος δύναται νά ἀποζημιωθεῖ, ἀνεξαρτήτως τοῦ κειμένου τοῦ ἄρθρου 4, στό πλαίσιο τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας μεταφορᾶς, ἡ ὁποία ἀποζημιοῦται κατ' ἐφαρμογή τῆς περιπτώσεως Ε τοῦ ἄρθρου 3.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 2

1. ΤΥΠΟΣ «ΜΗ ΕΙΣΠΡΑΞΗ»

Ὁ τύπος «μή εἴσπραξη» πού ἀναγράφεται στόν τέταρτο στίχο πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ σέ σχέση μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 πού ἐπιβάλλουν στόν ἀσφαλισμένο νά διαχειρίζεται τόν κίνδυνο μέ ἐπιμέλεια χρηστοῦ οἰκογενειάρχου — δηλαδή νά καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιά τήν εἴσπραξη τῆς πιστώσεως — καθώς καί τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12.

2. ΤΡΙΤΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ

Ἡ διάταξη αὐτή ἔχει σάν προορισμό νά ἀποφευχθεῖ ἡ καθυστέρηση τῆς πληρωμῆς μιᾶς ἀποζημιώσεως ἐπί πολύ μακρό χρόνο, ἤ ἡ μή πραγματοποίησή της ἄν μεσολαβοῦν διαδοχικῶς πολλά γενεσιουργά γεγονότα ἀσφαλιστικῆς ζημίας χωρίς νά συνεχίζονται μέχρι τῆς ἐκπνοῆς τῆς συστατικῆς περιόδου ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας.

Παραδείγματος χάριν, ἡ ἐπέλευση ἑνός γεγονότος πού καλύπτεται ἀπό τήν ἐγγύηση ἐμποδίζει τόν ὀφειλέτη νά πληρώσει, ἀλλά τό γεγονός αὐτό ἐμφανίζεται πρίν ἀπό τήν ἐκπνοή τῆς συστατικῆς περιόδου τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας καί τή στιγμή αὐτή ἕνα ἄλλο γεγονός πού καλύπτεται ἐπίσης ἀπό τήν ἐγγύηση ἐπέρχεται καί ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στή μεταφορά τῶν ποσῶν πού καταβλήθηκαν στήν ὀφειλέτιδα χώρα. Ἐν ἐλλείψει διατάξεων πού ἀπαγορεύουν τήν σώρευση, ὁ ἀσφαλισμένος δέν θά ἀποζημιωνόταν παρά μόνο ὅταν θά εἶχε διαρρεύσει ἡ συστατική περίοδος τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἡ σχετική μέ τόν κίνδυνο μεταφορᾶς. Ἂν ὑποτεθεῖ ὅτι τό πρῶτο γενεσιουργό γεγονός τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας διήρκεσε πέντε μῆνες, ὁ ἀσφαλισμένος δέν θά μποροῦσε νά ἀξιώσει τήν καταβολή ἀποζημιώσεως παρά μόνον ἕνδεκα μῆνες μετά τή λήξη.

Ἂν λοιπόν ἐπέλθουν διαδοχικῶς περισσότερα γενεσιουργά γεγονότα ἀσφαλιστικῆς ζημίας, ὁ ἀσφαλισμένος πρέπει νά ἀποζημιωθεῖ τό βραδύτερο μετά τή λήξη μιᾶς προθεσμίας ἴσης πρός αὐτήν πού ἐφαρμόζεται γιά τήν κάλυψη τοῦ πρώτου γενεσιουργοῦ γεγονότος ἀσφαλιστικῆς ζημίας.

3. ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ

Ὅταν ὁ ἐμπορικός κίνδυνος δέν καλύπτεται, εἶναι ἀπαραίτητο νά περιορισθεῖ σέ μία ὁρισμένη προθεσμία, πού ὑπολογίζεται ἀπό τή λήξη, ἡ ἰσχύς τῆς ἐγγυήσεως τῶν πολιτικῶν κινδύνων χωρίς τήν ὁποία καί ἐλλείψει μιᾶς καταθέσεως σέ τοπικό νόμισμα πού ἔγινε ἀπό τόν ὀφειλέτη κατά τή λήξη ἡ ἐγγύηση αὐτή θά ἴσχυε γιά μιά ἀπροσδιόριστη διάρκεια, πρᾶγμα πού θά ἦταν ἀντίθετο μέ τίς καθιερωμένες ἀρχές τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 3

1. ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Ἡ ἔννοια αὐτή πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὡς καλύπτουσα ὅλες τίς ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου τίς σχετικές μέ τήν πληρωμή καί ἰδίως τήν ἐκπλήρωση τῶν διατυπώσεων πού τόν ἐπιβαρύνουν γιά νά ἐπιτύχει τή μετατροπή καί τή μεταφορά πρός ὄφελος τοῦ πιστωτοῦ τῶν καταβολῶν πού πραγματοποίησε σέ τοπικό νόμισμα.

2. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ «Α» καί «Β»

Ἡ ἐπέλευση τοῦ ἑνός ἀπό τά γεγονότα πού προβλέπονται στήν περίπτωση Β (ἀφερεγγυότης) δέν ἀποτελεῖ ἐμπόδιο νά συνεχίσει ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων νά ἀποζημιώνει τόν ἀσφαλισμένο βάσει τοῦ γεγονότος πού ἀναφέρθηκε στήν περίπτωση Α (μή πληρωμή ἀπό τόν ὀφειλέτη).

Ἡ ἐπέλευση τοῦ ἑνός ἀπό τά γεγονότα πού προβλέπονται στήν περίπτωση Β δέν συνεπάγεται πράγματι μόνο μίαν ἄμεση ἀποζημίωση τοῦ ἀσφαλισμένου. Ἀφ' ἑνός, ἡ ἐκκαθάριση τῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν ἀφερεγγυότητος ἀπαιτεῖ συχνά ἀρκετά μακρές προθεσμίες. Ἂν καί συμβαίνει ὁ ἀσφαλιστής καί ὁ ἀσφαλισμένος νά εἰδοποιοῦνται ἀρκετά γρήγορα γιά τήν πτώχευση, τήν δικαστική ἐκκαθάριση ἤ τήν ἀφερεγγυότητα ἑνός ὀφειλέτου, εἶναι ἀντιθέτως σπανιώτερο νά περιέχονται σ' αὐτούς χωρίς σημαντικές καθυστερήσεις τά ἐπίσημα ἔγγραφα πού μαρτυροῦν τήν ἀληθινή νομική του κατάσταση. Ἀφ' ἑτέρου στήν εἰδική περίπτωση τῆς πτωχεύσεως τοῦ ὀφειλέτου (γεγονός τῆς περιπτώσεως Β—1), ὁ ἀσφαλιστής μπορεῖ νά κρίνει ὅτι πρέπει νά ἀναμείνει, ὅπως τό ἄρθρο 12 παράγραφος 2 τοῦ παρέχει τό δικαίωμα, τήν ἀποδοχή τῆς πιστώσεως τοῦ ἀσφαλισμένου του, στό παθητικόν τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου πρίν καταβάλει ἀποζημίωση.

Ἂν ἡ ἐπέλευση ἑνός ἀπό τά γεγονότα αὐτά πού προβλέπονται στήν περίπτωση Β ἔπρεπε νά ἐπιφέρει τήν κατάργηση κάθε δυνατότητος παρεμβάσεως τοῦ ἀσφαλιστοῦ βάσει τῆς περιπτώσεως Α, ἡ ἀποζημίωση γιά τή ζημία πού ὑπέστη ὁ ἀσφαλισμένος θά μποροῦσε νά ἀναβληθεῖ γιά πολύ μακρό χρονικό διάστημα. Ἐπίσης, ἡ λύση πού υἱοθετήθηκε θά ἐπιτρέψει νά ἀποζημιωθεῖ ὁ ἀσφαλισμένος κατά τήν διάρκεια αὐτῶν τῶν προθεσμιῶν βάσει τῆς μή πληρωμῆς (περίπτωση Α), ἔστω καί ἂν ἡ ἀποζημίωση πού καταβλήθηκε ὑπάρχει ἐνδεχόμενο νά ἀναζητηθεῖ στήν περίπτωση, κατά τήν ὁποία θά φαίνεται ὅτι ἡ πίστωση τοῦ ἀσφαλισμένου δέν ἔχει νομική ἀξία.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 4

1. ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Α. **Ὅροι ἀνασταλτικοί τῆς ἐνεργοποιήσεως τῆς ἐγγυήσεως (τελευταῖο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 1)**

Ἡ ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως εἶναι δυνατό νά ὑπόκειται στήν ἐκπλήρωση ὁρισμένων διατυπώσεων:

— καταβολή τῆς προκαταβολῆς,

— ἄνοιγμα ἐνεγγύου πιστώσεως ἐπικυρωμένης ἤ ὄχι,

— χορήγηση ἐγγυήσεως μεταφορᾶς ἤ πληρωμῆς.

Ἡ ὑποβολή τῆς ἐνεργοποιήσεως τῆς ἐγγυήσεως στόν ὅρο τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διατυπώσεων αὐτῶν θά ἐπιτρέψει νά ἀποφευχθεῖ ἡ ἀνάληψη τῆς εὐθύνης γιά μιά πράξη, στήν ὁποία ὁ ὀφειλέτης ἀπό τήν ἀρχή ἀποδεικνύεται παραβάτης ἀπέχοντας ἀπό τήν ἐκτέλεση τῶν ὑποχρεώσεών του.

Λαμβανομένης ὑπόψη αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως καί τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως δέν μπορεῖ νά ἀναβληθεῖ γιά μακρό χρονικό διάστημα ἀποφασίστηκε:

— ὅτι ἡ ἐκπλήρωση τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων στό μέτρο πού πρέπει νά ἔχουν ἐκπληρωθεῖ ἐντός 60 ἡμερῶν μετά τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς, θά ἀποτελεῖ ἀνασταλτικό ὅρο τῆς ἐνεργοποιήσεως αὐτῆς·

— ὅτι οἱ πληρωμές πού πρέπει νά εἰσπραχθοῦν μέσα στήν προθεσμία αὐτή δέν μπορεῖ σέ καμμιά περίπτωση νά εἶναι ἐγγυημένες.

Ὅταν οἱ ἀνωτέρω διατυπώσεις πληρωθοῦν, ἡ ἐγγύηση ἐνεργεῖ ἀναδρομικῶς μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τῆς συμβάσεως.

Β. Ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου

α) *Παράδοση συναλλαγματικῶν γενομένων δεκτῶν ἤ γραμματίων εἰς διαταγήν*

Ἡ παράδοση συναλλαγματικῶν γενομένων δεκτῶν ἤ γραμματίων εἰς διαταγήν δέν γεννᾶ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπαίτηση ὑπό τήν ἔννοια τοῦ ἀσφαλιστηρίου, πού νά δύναται νά εἰσπραχθεῖ ἀπό τόν ὀφειλέτη καί κατά συνέπεια δέν ἐπαρκεῖ γιά νά ἐνεργοποιηθεῖ ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου.

β) *Συμβάσεις ἐξαγωγῆς πού περιλαμβάνουν τήν ἐκπλήρωση παροχῶν*

Τό κείμενο τοῦ ἀσφαλιστηρίου δέν ἀναφέρει τήν ἐκτέλεση συγκεκριμένων παροχῶν, ὅπως εἶναι παραδείγματος χάριν ἡ συναρμολόγηση, τίς ὁποῖες μποροῦν νά περιλαμβάνουν ὁρισμένες συμβάσεις προμηθειῶν. Διευκρινίζεται ὅτι γιά τίς συμβάσεις αὐτές ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου γεννᾶται ὅταν ἡ ἐκπλήρωση τῶν παροχῶν αὐτῶν δημιουργεῖ δικαίωμα γιά πληρωμή.

γ) *Παρακράτηση τῆς ἐγγυήσεως*

Ἡ ἐγγύηση τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐκτείνεται ἐπί τοῦ συνόλου τῆς τιμῆς τῆς ἀποστολῆς ἤ τῆς παροχῆς χωρίς νά ἐκπίπτει ἡ παρακράτηση τῆς ἐγγυήσεως. Αὐτό δέν ἀποτελεῖ ἐν τούτοις ἐμπόδιο γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 2.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ (ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ)

Α. **Ἀσφάλιστρα**

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀποζημίωση δέν πρέπει νά ἐκτείνεται παρά μόνο στό ἀρχικό κόστος τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς ἤ τῆς κατασκευῆς τῶν παραγγελθέντων ἐμπορευμάτων, τά ἀσφάλιστρα πού πληρώθηκαν ἀπό τόν ἀσφαλισμένο δέν λαμβάνονται ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῆς ζημίας πού εἶναι ἐπακόλουθο μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς.

Ἡ ἴδια λύση δέν υἱοθετήθηκε γιά τόν πιστωτικό κίνδυνο. Πράγματι ἡ ἀποζημίωση γίνεται βάσει τῆς τιμῆς πωλήσεως καί θά ἦταν πολύ δύσκολο νά ἐκτιμηθεῖ ἄν ἡ τιμή αὐτή περιλαμβάνει τό ἰσοδύναμο τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀσφαλίστρου.

Β. **Ἔξοδα πού πραγματοποιήθηκαν πρίν ἀπό τήν ὑπογραφή τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς**

Τό ἀσφαλιστήριο περιλαμβάνει στά ἔξοδα πού μποροῦν νά ἀποζημιωθοῦν αὐτά πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό τόν ἀσφαλισμένο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν συμβατικῶν του ὑποχρεώσεων ἤ τήν κατασκευή τῶν προμηθειῶν πού τοῦ παραγγέλθηκαν. Τά ἔξοδα πού πραγματοποιήθηκαν πρίν ἀπό τήν ὑπογραφή τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς δέν λαμβάνονται ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῆς ἀποζημιώσεως παρά μόνο στό πλαίσιο τοῦ τμήματος τῶν γενικῶν ἐξόδων τοῦ ἀσφαλισμένου πού μπορεῖ νά καταλογισθεῖ στήν ἐγγυημένη πράξη σύμφωνα μέ τούς οἰκονομικούς καί λογιστικούς κανόνες πού ἐφαρμόζονται στή διοίκηση τῶν ἐπιχειρήσεων γιά τόν καθορισμό τοῦ κόστους. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ διατάξεις αὐτές δέν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη στόν ὑπολογισμό τῆς ζημίας, τό κόστος τῶν ὑλικῶν πού ἀγοράστηκαν πρίν ἀπό τήν ὑπογραφή τῆς συμβάσεως, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιήθηκαν γιά τήν ἐκτέλεσή της. Οἱ ἴδιοι κανόνες ἐφαρμόζονται καί στίς προμήθειες.

Γ. **Περίπτωση τῶν ὑπεργολαβιῶν**

Οἱ ὑπεργολάβοι πρέπει νά συμμορφώνονται μέ τίς ἀποφάσεις τῶν ἀσφαλιστῶν πιστώσεων σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τόν κίνδυνο τῆς κατασκευῆς· οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἀφήνονται στήν εὐχέρεια τῶν ἑταιριῶν.

Ὅταν ἡ σύμβαση ἐξαγωγῆς περιλαμβάνει τήν ὑπεργολαβία ἑνός σημαντικοῦ μέρους τῆς κατασκευῆς, οἱ εἰδικοί ὅροι περιλαμβάνουν ἀπαραιτήτως κατάλληλες διατάξεις γιά τήν ἀποφυγή ἐνδεχομένης ἀποζημιώσεως τοῦ κέρδους τῶν ὑπεργολάβων.

Ὅταν πραγματοποιεῖται ἡ ἀποζημίωση τῶν ὑπεργολάβων δέν πρέπει νά εἶναι περισσότερο εὐνοϊκή ἀπό αὐτή τοῦ ἐξαγωγέως.

3. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ — ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 β) — ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ἡ ἐπέλευση τοῦ γεγονότος πού ἀναφέρεται στήν περίπτωση Α τοῦ ἄρθρου 3 (μή πληρωμή ἀπό τόν ὀφειλέτη) κατά τήν περίοδο τῆς κατασκευῆς δέν ἐπιφέρει ἐφ' ἑαυτῆς τήν πραγματοποίηση τοῦ κινδύνου κατασκευῆς ἀφοῦ ἡ ἐγγύηση αὐτοῦ τοῦ κινδύνου δέν περιλαμβάνει τήν κάλυψη τῆς ἀδυναμίας πληρωμῆς τοῦ ὀφειλέτου. Ἐν τούτοις, ἡ ἐπέλευση αὐτή δύναται νά συνιστᾶ ἀπειλή ἀσφαλιστικῆς ζημίας. Ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεως μπορεῖ τότε νά λάβει δύο διαφορετικές στάσεις καί νά ἀποφασίσει:

— εἴτε νά διατάξει τή διακοπή τῆς κατασκευῆς στηριζόμενος στίς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 ὁπότε οἱ ληξιπρόθεσμες δόσεις πού προηγοῦνται τῆς ἐνεργοποιήσεως τῆς ἐγγυήσεως τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου θά ἀποζημιωθοῦν στό πλαίσιο τῆς καλύψεως τοῦ κινδύνου κατασκευῆς καί σύμφωνα μέ τήν τεχνική αὐτῆς τῆς καλύψεως,

— εἴτε νά διατάξει τή συνέχιση τῆς κατασκευῆς καί νά ἀποζημιώσει αὐτές τίς ληξιπρόθεσμες δόσεις, σύμφωνα μέ τήν τεχνική τῆς ἐγγυήσεως τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου ὅπως προβλέπει ἡ παράγραφος 2 περίπτωση β) τοῦ ἄρθρου 4.

4. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

Α. **Ὁρισμός**

Εἶναι τά ἔξοδα πού ἀποτελοῦν συνέπεια μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἤ μιᾶς ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας καί πραγματοποιήθηκαν μέ τήν ἔγκριση τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἤ νά περιορισθεῖ ἡ ζημία.

Β. **Συμπληρωματικά ἔξοδα σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἤ ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς**

α) *Δαπάνες χρηματοδοτήσεως*

Οἱ δαπάνες χρηματοδοτήσεως πού διενεργήθηκαν ἀπό τόν ἀσφαλισμένον ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀποφάσεως τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων γιά τή συνέχιση τῆς κατασκευῆς ἀποζημιώνονται ὡς συμπληρωματικά ἔξοδα, ἀκόμη καί ἄν ὁ ἀσφαλισμένος πραγματοποιεῖ τήν χρηματοδότηση μέ δικά του κεφάλαια.

β) *Ἀποζημιώσεις ἤ ποινικές ρῆτρες*

Ὁ ἀσφαλισμένος μπορεῖ νά βρεθεῖ στήν ἀνάγκη νά καταβάλει ἀποζημιώσεις ἤ ποινικές ρῆτρες στόν ἀγοραστή ὅταν ἡ ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς διακόπηκε μέ ὁδηγία τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων. Ἡ ἀποζημίωση αὐτῶν τῶν ἀποζημιώσεων ἤ ποινικῶν ρητρῶν δέν ἀναφέρεται ρητῶς στό κείμενο τοῦ ἀσφαλιστηρίου, ἀλλά παραμένει δυνατή βάσει τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων καί μέσα στά ὅρια τῆς μεγίστης ἀποζημιώσεως.

Γ. **Συμπληρωματικά ἔξοδα σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἤ ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας πιστώσεως**

Γιά ἔξοδα περιορίζονται στά δικαστικά καί ἐξώδικα ἔξοδα. Πρέπει νά ἀναληφθοῦν μέ τήν ἔγκριση τῆς ἑταιρίας.

Δ. **Δαπάνες γιά δικηγόρους**

Οἱ δαπάνες γιά δικηγόρους καί βοηθητικές νομικές ὑπηρεσίες πού διενεργήθηκαν χωρίς νά γίνει δίκη καί ἀναλήφθηκαν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ἑταιρίας, ἀποζημιώνονται ὡς συμπληρωματικά ἔξοδα.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 5

1. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων ἔχει τό δικαίωμα νά ἐκτιμήσει ἄν ὑπάρχει ἀπειλή ἐπελεύσεως ἑνός ἀπό τά γεγονότα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 καί νά δώσει στόν ἀσφαλισμένο τίς ὁδηγίες πού κρίνει κατάλληλες. Ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων μπορεῖ νά ἀσκήσει αὐτό τό δικαίωμα ἀκόμη καί ἐάν δέν καλύπτεται ὁ κίνδυνος κατασκευῆς. Αὐτή ἡ λύση ἀποτρέπει νά ἔχουν οἱ ἐξαγωγεῖς, πού ἐπεδίωξαν τήν ἐξοικονόμηση τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀσφαλίστρου «κατασκευή» καί ἀσφαλίσθηκαν μόνον κατά τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου κατά τήν ἐκτέλεση τῶν προμηθειῶν τους, μεγαλύτερη ἐλευθερία δράσεως ἀπό αὐτούς πού ἀσφαλίσθηκαν κατά τῶν κινδύνων κατασκευῆς καί πιστώσεως καί νά εἶναι ἔτσι σέ πλεονεκτική θέση σέ σχέση μέ τούς τελευταίους αὐτούς.

2. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΛΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Ὅταν καλύπτεται ὁ κίνδυνος τῆς κατασκευῆς, οἱ δαπάνες πού προκλήθηκαν ἀπό μιά τέτοια ἀπόφαση ἐν ἀπουσίᾳ ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς (δηλαδή ὅταν ἡ διακοπή τῆς συμβάσεως διαρκεῖ λιγώτερο ἀπό 6 μῆνες) ἀποζημιώνονται ὡς συμπληρωματικά ἔξοδα.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 6

1. Τό ἐγγυημένο ποσοστό καθώς καί τό ποσό τῆς μεγίστης ἀποζημιώσεως τό ὁποῖο εἶναι δυνατό νά ὑποχρεωθεῖ νά καταβάλει ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων, καθορίζονται στούς εἰδικούς ὅρους κάθε ἀσφαλιστηρίου. Τό ποσό τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῆς εἶναι ἴσο:

— γιά τόν κίνδυνο τῆς κατασκευῆς, μέ τό ἐγγυημένο ποσό τῆς συμβάσεως πού ἐπαυξάνεται κατά 10% καί πολλαπλασιάζεται ἐπί τό ἐγγυημένο ποσοστό,

— γιά τόν πιστωτικό κίνδυνο, μέ τό ποσό τῶν ἐγγυημένων πιστώσεων σέ κεφάλαιο, πού ἀντιστοιχεῖ στή μερική ἤ ὁλική ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως:

— ἐπαυξημένο μέ τούς τόκους πού εἶναι ἀπαιτητοί μέχρι τήν ἡμερομηνία ἐξοφλήσεως τοῦ κεφαλαίου,

— αὐξημένο μέ ἕνα ποσό ἴσο μέ 10% τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγγυημένων πιστώσεων σέ κεφάλαιο τῆς συμβάσεως,

— πολλαπλασιαζόμενο ἐπί τό ἐγγυημένο ποσοστό.

Τό 10% πού ἀναφέρεται ἀνωτέρω προβλέφθηκε μέ τόν σκοπό νά καταστεῖ δυνατή μία ἀποζημίωση γιά τά συμπληρωματικά ἔξοδα.

2. Συμφωνεῖται ὅτι ὁ ἀσφαλισμένος ὀφείλει νά διατηρήσει στήν ἀποκλειστική εὐθύνη του τό ποσοστό πού δέν ἐγγυήθηκε ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων.

Ἡ ἐπίρριψη ἐπί τῶν ὑπεργολάβων τοῦ μή ἐγγυημένου ποσοστοῦ πού ἀντιστοιχεῖ στό τμῆμα τῆς συμβάσεως πού δόθηκε σάν ὑπεργολαβία, δέν ἀντίκειται στήν ἀρχή αὐτή.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 8

1. ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ (παράγραφος 1)

Οἱ ἀσφαλιστές πιστώσεων ἐξαρτοῦν ἀπό τήν ἄδειά τους κάθε τροποποίηση τῶν ρητρῶν καί τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως καθώς καί τῶν ἀσφαλειῶν πού συνδέονται μέ αὐτές.

Ἡ ἄδεια αὐτή πρέπει νά εἶναι ρητή. Ἀπό τό κείμενο τοῦ ἀσφαλιστηρίου προκύπτει ὅτι πρέπει νά εἶναι προηγούμενη.

2. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΠΕΙΛΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΖΗΜΙΑΣ (παράγραφος 3)

— **Ἔννοια τῆς φράσεως «χωρίς νά δύναται νά ἐπικαλεσθεῖ» χρηματοδοτικές δυσκέρειες**

Σέ συνάρτηση μέ τή φράση αὐτή δέν θά γίνει δεκτή ἡ ἄρνηση τοῦ ἀσφαλισμένου σέ περίπτωση ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας, νά συνεχίσει τήν ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως μέ τό πρόσχημα ὅτι εἶναι δυσχερές νά ἐξεύρει ἤ νά διατηρήσει τή χρηματοδότηση τῆς πράξεως.

— **Κατασκευασμένα ὑλικά**

Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ὑποχρεώνουν τόν ἀσφαλισμένο νά ζητήσει τήν ἔγκριση τῆς ἑταιρίας πρίν διαθέσει ὑλικά κατασκευασμένα ἤ στό στάδιο τῆς κατασκευῆς.

3. ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ (παράγραφος 5)

Οἱ δαπάνες αὐτές βαρύνουν, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 περίπτωση γ), τόν ἀσφαλισμένο. Μεταξύ τῶν δαπανῶν αὐτῶν περιλαμβάνονται ἰδίως αὐτές πού ἔχουν σχέση μέ τήν παρουσίαση τῶν ἐγγράφων καί πληροφοριῶν πού ἀναφέρθηκαν στήν παράγραφο 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ διάταξη ὅμως αὐτή δέν θά ἑρμηνευθεῖ σάν μία δυνατότητα γιά τόν ἀσφαλιστή πιστώσεων νά ἐπιβάλει στούς ἀσφαλισμένους τά διοικητικά ἔξοδα τά σχετικά μέ τίς συμφωνίες παγιοποιήσεως τοῦ χρέους.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 10

1. ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΥ (παράγραφος 1)

Τό ὕψος τοῦ ἀσφαλίστρου καί οἱ τρόποι διακανονισμοῦ του προσδιορίζονται στούς εἰδικούς ὅρους τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου.

2. ΜΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΥ (παράγραφος 2)

Γιά λόγους ἐπιεικείας ἔγιναν παρεκκλίσεις στήν ἀρχή τοῦ ἀδιαιρέτου τοῦ ἀσφαλίστρου.

Ἡ μείωση τῶν ποσῶν ἤ τῶν διαρκειῶν τῶν κινδύνων ἐπιφέρει μία μερική ἐπιστροφή τοῦ ἀσφαλίστρου χωρίς αὐτό νά προϋποθέτει τή μή ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως. Ἕνας μόνον ὅρος περιορίζει τήν ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς διατάξεως: ἡ ἐπέλευση μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας. Ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀσφαλίστρου σχετικά μέ μία πράξη ὑπό ἀσφαλιστική ζημία θά ἐπέφερε σοβαρή προσβολή στήν ἀρχή τῆς ἀσφαλίσεως, ἀφοῦ τό ἀσφάλιστρο εἶναι ἡ ἀντιπαροχή γιά τήν ἀνάληψη τοῦ κινδύνου τοῦ ὁποίου ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων θά ὑποστεῖ ἐνδεχομένως τήν πραγματοποίηση.

Ἐν τούτοις, ὅταν ἐν συνεχείᾳ μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς τό ποσό τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου ἔχει ἐλαττωθεῖ, ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων πρέπει νά προβεῖ σέ νέο ὑπολογισμό τοῦ ἀσφαλίστρου λαμβάνοντας ὑπόψη τήν ἐλάττωση αὐτή.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 11

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟΥ ΠΟΣΟΥ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ (παράγραφος 1)

Προβλέπονται δύο κυρώσεις:

— ἀναστολή τῆς ἐγγυήσεως,

— καταγγελία τῆς ἐγγυήσεως.

Ἡ ἀναστολή ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ὅταν ὁ ἀσφαλισμένος δέν πληρώνει τό ποσό, πού ὀφείλει στόν ἀσφαλιστή πιστώσεων· ἐν συνεχεία, ὁ τελευταῖος αὐτός δύναται νά ἀπευθύνει στόν ἀσφαλισμένο ὄχληση. Ἂν ἡ ὄχληση αὐτή παραμείνει χωρίς ἀποτέλεσμα στό τέλος μιᾶς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν, ἡ ἀναστολή μετατρέπεται σέ καταγγελία.

Οἱ ἀσφαλιστικές ζημίες πού συνέβησαν κατά τήν περίοδο τῆς ἀναστολῆς, καθώς καί αὐτές πού ὀφείλονται σέ γενεσιουργά γεγονότα πού συνέβησαν κατά τήν περίοδο αὐτή, θά δύνανται νά ἀποζημιωθοῦν ἄν τό ἀσφάλιστρο ἔχει πληρωθεῖ ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν μετά τήν ὄχληση.

Τό ἀσφάλιστρο δέν πρέπει ἀπαραιτήτως νά πληρωθεῖ ἀπό τόν ἀσφαλισμένο· μπορεῖ ἐπίσης νά καταβληθεῖ ἀπό ἕνα τρίτο, παραδείγματος χάρη ἕνα τραπεζίτη.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 12

1. **Παράγραφος 2**

Ὁ κανόνας πού διατυπώνεται στό δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου αὐτῆς εἶναι γενικῆς ἐφαρμογῆς. Ἔτσι, ὅταν κατόπιν ἀμφισβητήσεως τῶν δικαιωμάτων του, ὁ ἀσφαλισμένος ἐπέτυχε ἀπό τήν ἁρμοδία δικαστική ἀρχή εὐνοϊκή ἀπόφαση, ἡ ἑταιρία διατηρεῖ παρά ταῦτα τή δυνατότητα νά ἀπορρίψει τή δήλωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας μέχρις ὅτου ὁ ἀσφαλισμένος τῆς προσκομίσει τήν ἀπόδειξη ὅτι ἡ πίστωσή του ἔγινε δεκτή στό παθητικό τοῦ ὀφειλέτου.

2. **Παράγραφος 6**

Ὅσον ἀφορᾶ τήν ἔκταση τῶν διατάξεων αὐτῆς τῆς παραγράφου, ὁρισμένες συμβάσεις μποροῦν νά περιλαμβάνουν ρῆτρες ἐπιταχύνσεως τῶν πληρωμῶν, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων εἶναι νά καταστοῦν ἀμέσως ἀπαιτητές ὅλες ἤ ἕνα μέρος τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων ὅταν ὁ ὀφειλέτης δέν ἐκπληρώνει μιά ὑποχρέωσή του.

Ὁμοίως, εἶναι δυνατό νά συμβεῖ ἡ πτώχευση τοῦ ὀφειλέτου νά προκαλέσει τήν ἀπώλεια τοῦ εὐεργετήματος τῆς προθεσμίας καί νά καταστήσει ὅλα του τά χρέη ἀπαιτητά.

Οὔτε οἱ ρῆτρες ἐπιταχύνσεως, οὔτε ἡ ἀπώλεια τοῦ εὐεργετήματος τῆς προθεσμίας λόγω πτωχεύσεως ἔχουν σημασία στό πεδίο τῆς ἀποζημιώσεως· οἱ ἡμερομηνίες καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων δέν μποροῦν νά καθορισθοῦν παρά μόνον βάσει τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων πού προβλέπονται κανονικά στή σύμβαση.

Ἂν ἡ ἑταιρία ἔχει ἕνα πολύ σοβαρό συμφέρον νά μή τηρήσει τό χρονοδιάγραμμα τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων γιά τήν καταβολή τῶν ἀποζημιώσεων, ἰδίως ὅταν εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ ὀφειλέτης δέν θά πληρώσει κανένα τμῆμα τοῦ χρέους του καί ὅτι οἱ τόκοι πού πρέπει νά ἀποζημιωθοῦν εἶναι ὑψηλοί, ἐπιτρέπεται νά μήν ἀναβάλει τήν πληρωμή αὐτή τῶν ἀποζημιώσεων. Διευκρινίζεται ὅτι ὅταν ἡ ἑταιρία ἀποζημιώνει ἔτσι τόν ἀσφαλισμένο, χωρίς νά λαμβάνει ὑπόψη τό χρονοδιάγραμμα πληρωμῶν πού ὁρίστηκε στή σύμβαση ἤ συμφωνήθηκε μεταξύ τοῦ ἀσφαλισμένου καί τοῦ ὀφειλέτου, ἐκπίπτεται ἀπό τό ἀποζημιωτέο ποσό τῶν δόσεων πού πρόκειται νά λήξουν τό τμῆμα τοῦ τόκου πού περιέχουν, γιά τήν περίοδο πού περιλαμβάνεται μεταξύ τῆς ἡμερομηνίας ἀποζημιώσεώς τους καί τῆς ἡμερομηνίας πού εἶχε καθορισθεῖ γιά τό διακανονισμό τους. Ἡ ἔκπτωση αὐτή πραγματοποιεῖται βάσει τοῦ ἐπιτοκίου πού προβλέπεται στή σύμβαση. Ἐν τούτοις, ἄν τό ἐπιτόκιο αὐτό εἶναι μικρότερο ἀπό τό πραγματικό κόστος χρηματοδοτήσεως τῆς συμβάσεως λαμβάνεται ὑπόψη μόνο τό τελευταῖο αὐτό, ἀλλά οἱ ἀσφαλιστές πιστώσεων ἔχουν ἐπίσης τό δικαίωμα νά ἐφαρμόσουν τό ἐπιτόκιο ἐν ἰσχύϊ κατά τή συστατική περίοδο τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 13

1. ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ «ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ» ΚΑΙ ΤΗΣ «ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ»

— Ἡ ἔννοια τοῦ «καταλογισμοῦ», πού ἀναφέρεται στίς σχέσεις μεταξύ τοῦ ξένου ὀφειλέτου καί τοῦ ἀσφαλισμένου, χρησιμοποιήθηκε γιά νά προσδιορίσει τήν ἐφαρμογή ἑνός ποσοῦ ἤ μιᾶς πληρωμῆς πού ἔγινε ἀπό τόν ὀφειλέτη, στό διακανονισμό τῆς μιᾶς, ἤ τῆς ἄλλης πράξεως ἤ ληξιπρόθεσμης δόσεως.

— Ἡ ἔννοια τῆς «διαθέσεως», πού ἀναφέρεται στίς σχέσεις μεταξύ τῆς ἑταιρίας καί τοῦ ἀσφαλισμένου δέν χρησιμοποιήθηκε ἀντίθετα παρά μόνο μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐφαρμογῆς ἑνός ποσοῦ ἤ μιᾶς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλέτου πού ἔγινε βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 13 γιά τό διακανονισμό τῆς μιᾶς ἤ τῆς ἄλλης πράξεως ἤ ληξιπροθέσμου δόσεως.

Διευκρινίζεται ὅτι πρόκειται ὄχι μόνο γιά τίς πληρωμές τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλά ἐπίσης γι' αὐτές πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό τούς ἐγγυητές του ἤ γιά λογαριασμό τους.

2. ΜΗ ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΜΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ

Γιά τήν ἀποφυγή κάθε δυσκολίας ὡς πρός τήν ἔννοια τῆς πιστώσεως ἤ τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων, τό ποσοστό αὐτό ἐξομοιώνεται μέ μία μή ἀσφαλισμένη πίστωση.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 14

1. ΑΡΧΕΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΖΗΜΙΑΣ ΠΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΘΕΙ

Ὁρισμός τῆς ἐκφράσεως «κάθε ποσό πού εἰσπράχθηκε ἀπό τόν ἀσφαλισμένο»

Ἡ φράση «κάθε ποσό πού εἰσπράχθηκε ἀπό τόν ἀσφαλισμένο» μέχρι τῆς ἡμερομηνίας καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ κατά πολύ εὐρύ τρόπο. Ἔτσι λαμβάνονται ὑπόψη ἐπίσης ἀφέσεις χρεῶν, ἐπιστροφές, παροχές εἰς εἶδος πού ὑποκαθίστανται σέ πληρωμές, καθώς καί τό προϊόν παραδόσεων πού ἀπεδόθησαν ἤ κάθε ἄλλη μορφή ἐκχωρήσεως ἐμπορευμάτων σέ τρίτους.

2. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΩΝ (περίπτωση β) τῶν παραγράφων 1 καί 2)

Ὁ ἀσφαλιστής πιστώσεων λαμβάνει ὑπόψη τά ποσά τά ὁποῖα ὁ ἀσφαλισμένος εἰσέπραξε μέ συμψηφισμό ἤ τά ὁποῖα θά εἶχε δικαίωμα νά εἰσπράξει μέχρι τῆς καταρτίσεως τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τούς συμψηφισμούς οἱ ὁποῖοι δέν δύνανται νά πραγματοποιηθοῦν παρά μόνο μετά τήν κατάρτιση τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν, δικαιολογεῖται τό συμπέρασμα ὅτι δέν πρόκειται γιά πληρωμές πού εἰσπράχθηκαν ἀλλά γιά μελλοντικές πληρωμές καί κατά συνέπεια ἀβέβαιες.

Γι' αὐτό, δέν λαμβάνονται ὑπόψη στό λογαριασμό ζημιῶν παρά μόνον οἱ συμψηφισμοί πού μεσολάβησαν ἤ αὐτοί πού ὁ ἀσφαλισμένος θά εἶχε τό δικαίωμα νά πραγματοποιήσει μέχρι τήν κατάρτιση τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν.

Οἱ συμψηφισμοί πού πραγματοποιήθηκαν μετά τήν καταβολή τῆς ἀποζημιώσεως θά ἀντιμετωπισθοῦν σάν ἀνακτήσεις.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 17

1. ΒΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ

Ἡ ἀρχή σύμφωνα μέ τήν ὁποία οἱ ἀνακτήσεις ἀνήκουν στόν ἀσφαλιστή πιστώσεων μέχρι τοῦ ἐγγυημένου ποσοστοῦ πού ἀναφέρεται στούς εἰδικούς ὅρους τοῦ ἀσφαλιστηρίου δέν ἰσχύει ἀπεριόριστα μετά ἀπό μία ἀσφαλιστική ζημία κατασκευῆς.

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τέταρτη παράγραφος σχετικά μέ τήν ἀσφαλιστική ζημία κατασκευῆς ἀντιπροσωπεύουν μία λύση ἡ ὁποία λαμβάνει ὑπόψη ταυτόχρονα τά συμφέροντα τοῦ ἀσφαλισμένου καί τά συμφέροντα τοῦ ἀσφαλιστοῦ: ἐπιτρέπουν στόν ἀσφαλισμένο νά ἀνακτήσει τό κέρδος του σέ περίπτωση ὁλικῆς ἀπορροφήσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας καί στόν ἀσφαλιστή νά ἐξοφληθεῖ γιά ἕνα τμῆμα τῶν δαπανῶν χρηματοδοτήσεως τῆς ἀποζημιώσεως.

2. ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΥ

Οἱ ἀνακτήσεις καταμερίζονται βάσει τοῦ ἐγγυημένου ποσοστοῦ πού ὁρίζεται στούς εἰδικούς ὅρους καί ὄχι βάσει τῆς σχέσεως πού ὑπάρχει μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας καί τοῦ ποσοῦ τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως.

Ἡ λύση πού υἱοθετήθηκε λαμβάνει ὑπόψη τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 πού προβλέπουν καταλογισμούς πληρωμῶν πού εἰσπράχθηκαν γιά μή ἀσφαλισμένες πιστώσεις. Ἡ κατανομή πού καθιερώνεται ἀπό τό ἄρθρο 17 δέν ἀναφέρεται λοιπόν παρά στά ποσά πού διατίθενται γιά τίς ἐγγυημένες πιστώσεις.

3. ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΦΡΑΣΕΩΣ «ΠΟΣΑ ΠΟΥ ΔΑΠΑΝΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΟΥΣ» ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΑΥΤΟΥ

Περιλαμβάνονται τά ποσά πού πληρώθηκαν σέ τρίτους (δαπάνες ταξιδιῶν, δαπάνες ἐξόδου ἀπό τό ἐργαστήριο τοῦ ὑπό κατασκευή ὑλικῶν) καί ὄχι τά ποσά πού ἀντιστοιχοῦν στό τμῆμα τῶν γενικῶν δαπανῶν τοῦ ἀσφαλισμένου τό σχετικό μέ τήν εἴσπραξη.

4. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 13 ΚΑΙ 17

Τό παράδειγμα αὐτό παρατίθεται ὡς παράρτημα στό παρόν σχόλιο.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 18

Ἡ κατάρτιση τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν (πιστωτικός κίνδυνος) στό νόμισμα τῆς συμβάσεως καί ὄχι στό ἐθνικό νόμισμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεως ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τήν ἀποφυγή ἀδίκων συνεπειῶν ὅταν τό νόμισμα τῆς συμβάσεως ἀνατιμᾶται καί ὁ ὀφειλέτης ἔχει πραγματοποιήσει μιά μερική πληρωμή βάσει τῆς νέας ἰσοτιμίας, κατά τή διάρκεια τῆς συστατικῆς περιόδου τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας.

Γιά τή μετατροπή τοῦ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν ἰσχύει ἡ ἀρχή νά λαμβάνεται ὑπόψη μία ἰσοτιμία ἐν ἰσχύι κατά μίαν ἡμερομηνία μεταγενέστερη τῆς λήξεως. Ἔχει πράγματι σημασία νά ἀποφευχθεῖ ἡ ἐφαρμογή μιᾶς τιμῆς μετατροπῆς ἡ ὁποία θά μποροῦσε νά παρακινήσει τόν ἀσφαλισμένο νά κρατήσει παθητική στάση ἐνώπιον τῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας ὅταν μία ὑποτίμηση τοῦ νομίσματος τῆς συμβάσεως ἐπέρχεται μετά τή λήξη.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Α. Σχέσεις μεταξύ τῶν κινδύνων — Ἀρχές

Οἱ ἐγγυήσεις προσηκούσης ἐκτελέσεως δέν μποροῦν νά τύχουν ἐγγυήσεως παρά μόνον ἐφόσον ἡ ἴδια ἡ σύμβαση ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐγγυήσεως τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου.

Ἐν τούτοις, οἱ ἐγγυήσεις προσηκούσης ἐκτελέσεως δύνανται ἐπίσης νά τύχουν ἐγγυήσεως στήν περίπτωση πού ἡ ἴδια ἡ σύμβαση δέν καλύπτεται παρά μόνον ἐναντίον τοῦ κινδύνου κατασκευῆς διότι δέν ὑπάρχει πιστωτικός κίνδυνος.

Ἡ ἐγγύηση τῶν ἐγγυήσεων κατά τήν περίοδο κατασκευῆς ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ὕπαρξη καλύψεως τοῦ κινδύνου κατασκευῆς σχετικοῦ μέ τή σύμβαση. Ὅταν καλύπτεται μόνον ὁ πιστωτικός κίνδυνος, ἡ ἀκόλουθη φράση θά συμπεριλαμβάνεται στούς εἰδικούς ὅρους τῆς πράξεως ἐπεκτάσεως: «Ἡ ἐγγύηση δέν ἐνεργοποιεῖται παρά μόνο κατά τήν γένεση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου».

Ἄν ἡ σύμβαση καλύπτεται ἐναντίον κινδύνου κατασκευῆς καί αὐτός πραγματοποιηθεῖ, ἡ ζημία τοῦ ἀσφαλισμένου ἀποζημιώνεται στό πλαίσιο καί σύμφωνα μέ τούς κανόνες τῆς ἐγγυήσεως «κατασκευή» πού περιέχεται στό κοινό ἀσφαλιστήριο. Οἱ διατάξεις τῆς πράξεως ἐπεκτάσεως ἔχουν λοιπόν κυρίως σάν σκοπό νά ἐπεκτείνουν τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς ἐγγυήσεως αὐτῆς στίς ἐγγυήσεις προσηκούσης ἐκτελέσεως.

Στίς ἄλλες περιπτώσεις, ὅταν ὁ κίνδυνος κατασκευῆς δέν καλύπτεται ἤ ὅταν δέν ὑπάρχει ἀσφαλιστική ζημία κατασκευῆς, ὁ ἀσφαλισμένος ἀποζημιώνεται βάσει τῶν εἰδικῶν διατάξεων πού περιέχονται στήν πράξη ἐπεκτάσεως. Αὐτές προβλέπουν ὅτι οἱ ζημίες πού ὀφείλονται στήν θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως προσηκούσης ἐκτελέσεως καλύπτονται εἴτε ὅταν ἡ ἐφαρμογή αὐτή προκύπτει ἀπ' εὐθείας ἀπό μία πράξη ἤ μία ἀπόφαση, πολιτικῆς φύσεως καί γενικῆς ἐφαρμογῆς, τῆς Κυβερνήσεως μιᾶς ξένης χώρας, εἴτε ὅταν ὁ ἀσφαλισμένος δέν δύναται νά ἐπιτύχει ἀπό τόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση τήν ἐκτέλεση μιᾶς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου δικαστοῦ ἤ διαιτητοῦ πού τόν καταδικάζει νά ἀποδώσει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε.

Β. Γενικοί ὅροι

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 4

Πρέπει νά γίνει διάκριση μεταξύ δύο ὑποθέσεων:

— σέ περίπτωση πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου κατασκευῆς, οἱ ζημιές πού ὀφείλονται στή θέση σέ ἐφαρμογή τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως ἀποζημιώνονται σύμφωνα μέ τούς σχετικούς μέ τήν ἐγγύηση τοῦ κινδύνου κατασκευῆς

κανόνες. Δέν ὑπάρχει εἰδικός λογαριασμός ζημιῶν. Ἡ μεγίστη ἀποζημίωση πού ὁρίζεται στίς διατάξεις πού περιέχονται στό ἄρθρο αὐτό βασίζεται ἀφ' ἑνός στό ἀνώτατο ὅριο τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως καί ἀφ' ἑτέρου στά ποσά μετατροπῆς κατά τήν ἡμερομηνία τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως·

— ἐν ἀπουσία ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 τῆς πράξεως ἐπεκτάσεως: ὁ λογαριασμός ζημιῶν πού πρέπει νά προσκομισθεῖ ἀπό τόν ἀσφαλισμένο περιλαμβάνει στή χρέωση τό ἄθροισμα τῶν ποσῶν πού πληρώθηκαν στόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση καί στήν πίστωση τό ποσό τῶν ἐπιστροφῶν πού ἐπέτυχε ὁ ἀσφαλισμένος.

Ἀνακτήσεις

Οἱ κανόνες κατανομῆς πού διατυπώθηκαν στό κοινό ἀσφαλιστήριο στό ἄρθρο 17 ἐφαρμόζονται ἐπίσης στίς ἀνακτήσεις πού ἔγιναν βάσει τῆς ἐγγυήσεως.

Γ. Εἰδικοί ὅροι

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 3

Μεγίστη ἀποζημίωση

Ἡ μεγίστη ἀποζημίωση εὑρίσκεται πολλαπλασιάζοντας τό ἐγγυημένο ποσοστό ἐπί τό ἐγγυημένο ποσό τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως, τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ μετατρεπομένου σέ ... (ἐθνικό νόμισμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεως) βάσει εἴτε τῆς συναλλαγματικῆς ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμέρα πού συνεστήθη ἡ ἐγγύηση, εἴτε τῆς συναλλαγματικῆς ἰσοτιμίας τήν ἡμέρα τῆς κοινοποιήσεως στόν ἀσφαλισμένο τῆς ἀποφάσεως χορηγήσεως τῆς ἐγγυήσεως.

Τά συμπληρωματικά ἔξοδα πού πραγματοποιήθηκαν μέ τή συμφωνία τῆς ἑταιρίας προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἤ νά περιοριστεῖ ἡ ζημία, ἀποζημιοῦνται ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 2 περίπτωση γ) τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ/Ι

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

ΤΗΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 13 ΚΑΙ 17

Ὁ ἀσφαλισμένος εἶναι δικαιοῦχος ἔναντι τοῦ ξένου ἀγοραστοῦ μιᾶς ἐγγυημένης πιστώσεως 1.000 (ἐγγυημένο ποσοστό: 90%) καί μιᾶς μή ἐγγυημένης πιστώσεως 400, οἱ ὁποῖες δέν πληρώθηκαν οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη κατά τή λήξη τους τήν 1η Ἰανουαρίου 1966.

Τήν 1η Ἰανουαρίου 1967 ὁ ὀφειλέτης πληρώνει τόκους ὑπερημερίας πού ὑπολογίζονται μέ ἐπιτόκιο 7% ἐτησίως, ἔστω 98, καταλογίζοντάς του ὡς ἀκολούθως:

70 γιά τήν ἐγγυημένη πίστωση $\frac{(10 \times 98)}{14}$,

28 γιά τή μή ἐγγυημένη πίστωση $\frac{(4 \times 98)}{14}$.

Τήν 1η Ἰανουαρίου 1968, ὁ ὀφειλέτης πληρώνει 1 400, χωρίς νά διευκρινίσει τόν καταλογισμό αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ.

Τήν 1η Ἰανουαρίου 1969 ὁ ὀφειλέτης πληρώνει 98, χωρίς νά διευκρινίσει τόν καταλογισμό αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ.

1. **Κατανομή τοῦ ποσοῦ τῶν 98 πού εἰσπράχθηκε τήν 1η Ἰανουαρίου 1967**

   Α. Βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 περίπτωση α) τοῦ ἄρθρου 13, τό ποσό τῶν 70 πού καταλογίσθηκε ἀπό τόν ὀφειλέτη στήν ἀσφαλισμένη πίστωση παραμένει διατεθειμένο γιά τήν πίστωση αὐτή.

   Β. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τό ποσό τῶν 28 πού καταλογίσθηκε ἀπό τόν ὀφειλέτη στή μή ἀσφαλισμένη πίστωση ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 1 περίπτωση γ) τοῦ ἄρθρου 13, δηλαδή κατανέμεται τό ποσό αὐτό μεταξύ τῆς ἐγγυημένης πιστώσεως καί τῆς μή ἐγγυημένης πιστώσεως βάσει τῆς σχέσεως πού ὑπάρχει μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν πιστώσεων.

   Διατίθεται λοιπόν ἕνα ποσό 20 γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση $\frac{(10 \times 28)}{14}$

   καί ἕνα ποσό 8 γιά τή μή ἀσφαλισμένη πίστωση $\frac{(4 \times 28)}{14}$.

   Προκύπτει ἐκ τούτου ὅτι βάσει τοῦ ἀσφαλιστηρίου πιστώσεως, τά ἀπλήρωτα ποσά σέ κεφάλαιο μειώνονται σέ:

   — 910 γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση [1 000 — (70 + 20)],

   — καί 392 γιά τήν μή ἀσφαλισμένη πίστωση (400 — 8).

   Γ. Ἐπί τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τῶν 98, ὁ ἀσφαλιστής καί ὁ ἀσφαλισμένος θά εἰσπράξουν ὁ καθένας τά ἀκόλουθα ποσά:

   — ὁ ἀσφαλιστής 90% (ἐγγυημένο ποσοστό) τῶν ποσῶν πού διετέθησαν γιά τήν ἐγγυημένη πίστωση, δηλαδή 90% τοῦ 70 + 20, ἤτοι 81,

   — καί ὁ ἀσφαλισμένος 8 (ποσό πού διετέθη γιά τή μή ἀσφαλισμένη πίστωση δυνάμει τῆς παραγράφου 1 περίπτωση γ) τοῦ ἄρθρου 13) σύν 10% (μή ἐγγυημένο ποσοστό) τῶν ποσῶν πού διετέθησαν γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση, δηλαδή 10% τοῦ 70 + 20, ἤτοι συνολικῶς 17.

2. **Κατανομή τοῦ ποσοῦ τῶν 1 400 πού εἰσπράχθηκε τήν 1η Ἰανουαρίου 1968**

   Α. Ἀφοῦ τό ποσό αὐτό τῶν 1 400 ὑπερβαίνει τά ποσά σέ κεφάλαιο ἀσφαλισμένο καί μή ἀσφαλισμένο πού παραμένουν ἀπλήρωτα (910 + 392 = 1 302), δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά γίνει νέα ἀναλογική κατανομή καί εἶναι δυνατό νά προαφαιρεθεῖ ἀπ' εὐθείας ἀπό τό αὐτό ποσό πού προορίζεται γιά τήν ἐκκαθάρισή τους.

   Διατίθεται λοιπόν:

   — 910 γιά τήν ἐγγυημένη πίστωση,

   — 392 γιά τή μή ἐγγυημένη πίστωση.

Β. Τό ὑπόλοιπο τῶν 98 (1 400 - 1 302) πρέπει κατόπιν νά κατανεμηθεῖ. Ἐφ' ὅσον τά ποσά σέ κεφάλαιο ἔχουν ἔτσι ἐκκαθαρισθεῖ ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13.

Προκύπτει:

$$\frac{(1\,000 \times 12 \text{ μῆνες}) + (910 \times 12 \text{ μῆνες})\ (1)}{(400 \times 12 \text{ μῆνες}) + (392 \times 12 \text{ μῆνες})\ (2)} \text{ κατόπιν ἁπλοποιήσεως } \frac{1\,910}{792}$$

Βάσει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 διατίθενται:

— στήν ἀσφαλισμένη πίστωση, $\frac{1\,910}{2\,702}$ τοῦ 98, ἤτοι 69,3,

— στή μή ἀσφαλισμένη πίστωση, $\frac{792}{2\,702}$ τοῦ 98, ἤτοι 28,7.

Γ. Τό ποσό τῶν 69,3 πού διετέθη ἔτσι γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση πρέπει ἐν συνεχεία νά κατανεμηθεῖ μεταξύ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καί τοῦ ἀσφαλισμένου βάσει τοῦ ἄρθρου 17. Ἐφ' ὅσον τά ποσά σέ κεφάλαιο ἔχουν ἐκκαθαρισθεῖ θά ἐφαρμοσθοῦν οἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, τό ὁποῖο ἀφήνει στόν ἀσφαλισμένο τό τμῆμα τῶν ποσῶν πού διετέθησαν γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων ὑπερημερίας τό ὁποῖο εἶναι σχετικό μέ τήν περίοδο πού προηγεῖται τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως· γιά τόν ὑπολογισμό αὐτό θά ὑποτεθεῖ ὅτι ἡ ἀποζημίωση πληρώθηκε 6 μῆνες μετά τή λήξη.

Ἐπειδή τό ποσό αὐτό τῶν 69,3 ἀντιστοιχεῖ στή διάθεση στήν ἐγγυημένη πίστωση ἑνός μέρους τῶν τόκων ὑπερημερίας πού πληρώθηκαν ἀπό τόν ὀφειλέτη (98) γιά μία περίοδο 12 μηνῶν, δικαιολογεῖται ἡ καταβολή:

— *στόν ἀσφαλισμένο:*

$\frac{69,3}{2}$ ἤτοι 34,65

σύν 10% (μή ἐγγυημένο ποσοστό) τοῦ $\frac{69,3}{2}$ ἤτοι 3,465,

— *στόν ἀσφαλιστή:*

$\frac{69,3 \times 90\%}{2}$ (ἐγγυημένο ποσοστό) ἤτοι 31,185.

Δ. Ἐπί τοῦ ποσοῦ τῶν 1 400 πού κατεβλήθη τήν 1η Ἰανουαρίου 1968, θά ἔχουν εἰσπράξει ἀντιστοίχως ὁ ἀσφαλιστής καί ὁ ἀσφαλισμένος:

— *ὁ ἀσφαλιστής:*

819 (δηλαδή 90% τῶν 910 πού διετέθησαν γιά τήν ἐκκαθάριση τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐγγυημένης πιστώσεως) σύν 31,185 (90% τοῦ τμήματος τῶν τόκων ὑπερημερίας πού διετέθησαν στήν ἀσφαλισμένη πίστωση πού εἶναι σχετική μέ τήν περίοδο πού ἀκολουθεῖ τήν καταβολή τῆς ἀποζημιώσεως) ἤτοι 850, 185·

— *ὁ ἀσφαλισμένος:*

392 (ποσό πού διετέθη γιά τήν μή ἐγγυημένη πίστωση) σύν 91 (10% — μή ἐγγυημένο ποσοστό — τῶν 910 πού διετέθησαν γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση, ἡ ὁποία εἶναι σχετική μέ τήν περίοδο πού προηγεῖται τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως) σύν 3,465 (10% — μή ἐγγυημένο ποσοστό — τοῦ τμήματος τῶν τόκων ὑπερημερίας πού διετέθησαν γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση ἡ ὁποία εἶναι σχετική μέ τήν περίοδο πού ἀκολουθεῖ τήν καταβολή τῆς ἀποζημιώσεως) ἤτοι 549,815.

3. Κατανομή τοῦ ποσοῦ τῶν 98 πού εἰσπράχθηκε τήν 1η Ἰανουαρίου 1969

Α. Ἐφαρμόζεται κατ' ἀρχήν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13.

Προκύπτει ἔτσι:

$$\frac{(910 \times 12 \text{ μῆνες})\ (3)}{(392 \times 12 \text{ μῆνες})\ (4)} \text{ ἤ κατόπιν ἁπλοποιήσεως } \frac{910}{392}.$$

---

(1) Ἄθροισμα τῶν γινομένων τῶν ποσῶν σέ κεφάλαιο τῆς πιστώσεως τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή ἐπί τή διάρκεια τῆς καθυστερήσεως πού προκλήθηκε στό διακανονισμό τους.

(2) Ἄθροισμα τῶν γινομένων τῶν ποσῶν σέ κεφάλαιο τῆς μή ἀσφαλισμένης πιστώσεως, τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή ἐπί τή διάρκεια τῆς καθυστερήσεως πού προκλήθηκε στό διακανονισμό τους.

(3) Γινόμενο τοῦ ποσοῦ σέ κεφάλαιο τῆς ἀσφαλισμένης πιστώσεως τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή, ἐπί τή διάρκεια τῆς καθυστερήσεως πού προκλήθηκε στόν διακανονισμό της.

(4) Γινόμενο τοῦ ποσοῦ σέ κεφάλαιο τῆς μή ἀσφαλισμένης πιστώσεως τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή, ἐπί τή διάρκεια τῆς καθυστερήσεως πού προκλήθηκε στόν διακανονισμό της.

Βάσει αὐτοῦ τοῦ κειμένου διατίθενται:

— γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση $\frac{910}{1\,302}$ τῶν 98, ἤτοι 68,5,

— καί γιά τήν μή ἀσφαλισμένη πίστωση $\frac{392}{1\,302}$ τῶν 98, ἤτοι 29,5.

Β. Ἀκολούθως τό ποσό τῶν 68,5 πού διατέθηκε γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση διαμοιράζεται μεταξύ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καί τοῦ ἀσφαλισμένου βάσει τοῦ ἄρθρου 17. Τοῦ ἀσφαλισμένου ἔχοντος ἤδη εἰσπράξει τό σύνολο τῶν τόκων τούς ὁποίους δικαιοῦται, βάσει τοῦ τρίτου ἐδαφίου αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου γιά τήν περίοδο πού προηγεῖται τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ διανομή αὐτή πραγματοποιεῖται ἁπλῶς βάσει τῆς σχέσεως μεταξύ ἐγγυημένου καί μή ἐγγυημένου ποσοστοῦ.

Ὁ ἀσφαλιστής λαμβάνει λοιπόν 90% τῶν 68,5 ἤτοι 61,65 καί ὁ ἀσφαλισμένος 10% τῶν 68,5 ἤτοι 6,85.

Γ. Ἐπί τοῦ ποσοῦ τῶν 98 πού κατεβλήθη ἀπό τόν ὀφειλέτη τήν 1η Ἰανουαρίου 1969, ὁ ἀσφαλιστής καί ὁ ἀσφαλισμένος θά ἔχουν εἰσπράξει ἀντιστοίχως:

— *ὁ ἀσφαλιστής:*

61,65 (90% τοῦ ποσοῦ πού διετέθη γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση),

— *ὁ ἀσφαλισμένος:*

29,5 (ποσό πού διετέθη γιά τή μή ἀσφαλισμένη πίστωση) σύν 6,85 (δηλαδή 10% τοῦ ποσοῦ πού διετέθη γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση), ἤτοι 36,35.

4. **Γενικός ἀπολογισμός τῶν κατανομῶν πού πραγματοποιήθηκαν**

Ὁ ὀφειλέτης κατέβαλε: 98 + 1 400 + 98, ἤτοι 1 596.

Ὁ ἀσφαλιστής εἰσέπραξε: 81 + 850,185 + 61,65, ἤτοι 992,835.

Ὁ ἀσφαλισμένος ἔλαβε: 17 + 549,815 + 36,35, ἤτοι 603,165 σύν μία ἀποζημίωση ἀπό τόν ἀσφαλιστή 900 (90% τῶν 1 000).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων πού ἀναγράφονται στά σημεῖα 2 καί 3, τό κοινό ἀσφαλιστήριο ἀσφαλίσεως πιστώσεων γιά μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές δημόσιοι φορεῖς τίθεται σέ ἰσχύ μετά τή λήξη μιᾶς περιόδου ἑνός ἔτους πού ἀρχίζει ἀπό τήν 1η Σεπτεμβρίου 1970. Κατά τήν διάρκεια τῆς προθεσμίας αὐτῆς τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά ἀπαραίτητα μέτρα γιά νά προωθήσουν τήν προσαρμογή τῶν ἐθνικῶν διοικητικῶν τους ρυθμίσεων ἐν ὄψει τῆς θέσεως αὐτῆς σέ ἰσχύ.

2. Σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία, τρεῖς μῆνες πρίν ἀπό τή λήξη τῆς προθεσμίας τοῦ ἑνός ἔτους πού προβλέπεται στό σημεῖο 1, τό Συμβούλιο διαπιστώσει:

Α. Ὅτι οἱ κοινοτικές πράξεις οἱ σχετικές μέ τό κοινό σύστημα ἀσφαλίστρων(1) πού ἐφαρμόζεται σέ μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις, στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές τόσο δημόσιοι ὅσο καί ἰδιωτικοί φορεῖς καθώς καί οἱ σχετικές μέ τό μεσοπρόθεσμο καί μακροπρόθεσμο ἀσφαλιστήριο μέ ἰδιωτικούς φορεῖς ὡς ἀγοραστές δέν κατέστη δυνατό νά υἱοθετηθοῦν, τότε ἡ θέση σέ ἰσχύ τοῦ μεσοπροθέσμου καί μακροπροθέσμου κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου μέ δημόσιους φορεῖς ὡς ἀγοραστές ἀναβάλλεται μέχρι τῆς λήξεως προθεσμίας 12 μηνῶν κατά μέγιστο ὅριο ἀπό τότε πού θά γίνει αὐτή ἡ διαπίστωση ἀπό τό Συμβούλιο.

Κατά τή διάρκεια τῆς προθεσμίας αὐτῆς τῶν 12 μηνῶν τό Συμβούλιο ὑποχρεοῦται νά υἱοθετήσει προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς τίς πράξεις τίς σχετικές μέ τό κοινό σύστημα ἀσφαλίστρων καθώς καί μέ τό ἀσφαλιστήριο μέ ἰδιωτικούς φορεῖς ὡς ἀγοραστές κατά τρόπο ὥστε:

α) τό βραδύτερον κατά τή λήξη αὐτῆς τῆς προθεσμίας εἶναι δυνατό νά τεθοῦν σέ ἰσχύ οἱ πράξεις αὐτές, τῆς ἀναστολῆς τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου μέ δημόσιους ἀγοραστές μή ἐχούσης πλέον ἀποτέλεσμα κατά τήν ἴδια ἡμερομηνία·

β) νά ὑπάρξει ἐν πάση περιπτώσει μία προθεσμία 6 μηνῶν μεταξύ τῆς υἱοθετήσεως τῶν πράξεων πού ἀναφέρθηκαν καί τῆς θέσεώς τους σέ ἰσχύ κατά τήν ἴδια ἡμερομηνία.

Ἐν τούτοις, ἄν τό Συμβούλιο δέν δύναται νά υἱοθετήσει τίς ἐν λόγω πράξεις ἐντός τῆς προθεσμίας τῶν 12 μηνῶν ἡ προθεσμία αὐτή παρατείνεται κατά 6 μῆνες.

Β. Ὅτι τό κοινό σύστημα ἀσφαλίστρων πού ἐφαρμόζεται σέ μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές τόσο δημόσιοι ὅσο καί ἰδιωτικοί φορεῖς, καθώς καί τό κοινό μεσοπρόθεσμο καί μακροπρόθεσμο ἀσφαλιστήριο μέ ἰδιωτικούς φορεῖς ὡς ἀγοραστές ἔχουν υἱοθετηθεῖ ἀλλά ὅτι μία ἤ περισσότερες ἀπό τίς κοινοτικές πράξεις πού ἀναφέρονται στούς καθοριζομένους κατωτέρω τομεῖς ἔχουν ἐπίσης υἱοθετηθεῖ καί ὅτι τό ἴδιο πρόκειται νά γίνει μέ τίς ἄλλες ἐντός μιᾶς μεγίστης προθεσμίας 6 μηνῶν, τότε ἡ θέση σέ ἰσχύ τῶν τριῶν πράξεων πού προβλέπονται ὑπό Α ἀναβάλλεται ἐπίσης γιά ἕνα ἴδιο διάστημα πού ὑπολογίζεται ἀπό τότε πού ἔγινε ἡ διαπίστωση ἀπό τό Συμβούλιο:

— ἐναρμόνιση τῶν στοιχείων πού κρίνονται οὐσιώδη στό πεδίο τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς ἐγγυήσεις τῶν βραχυπροθέσμων κινδύνων·

— ἐναρμόνιση τῆς ἐγγυήσεως συναλλάγματος καί τῆς ἐγγυήσεως τῆς τιμῆς·

— κοινό ἀσφαλιστήριο γιά τίς χρηματοδοτικές πιστώσεις καί σχετικό μέ αὐτό σύστημα ἀσφαλίστρων(2).

Γ. Ὅτι οἱ ὅροι πού προβλέπονται ὑπό Β δέν ἔχουν πραγματοποιηθεῖ, τότε τό Συμβούλιο ὑποχρεοῦται νά υἱοθετήσει προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς τά κείμενα πού προβλέπονται στήν ἴδια περίπτωση Β ἐντός μεγίστης προθεσμίας ἑνός ἔτους μετά τή θέση σέ ἰσχύ τῶν πράξεων πού προβλέπονται ὑπό Α.

Τά ἐν λόγω κείμενα θά τεθοῦν σέ ἰσχύ τό ἀργότερο 6 μῆνες μετά τήν υἱοθέτησή τους.

3. Ἐν πάση περιπτώσει ἄν οἱ πράξεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 2 περίπτωση Α ἔχουν υἱοθετηθεῖ μέσα σέ μιά προθεσμία μεγαλύτερη ἀπό 6 μῆνες ἀπό τήν υἱοθέτηση ἀπό τό Συμβούλιο τοῦ κοινοῦ μεσοπροθέσμου καί μακροπροθέσμου ἀσφαλιστηρίου μέ δημόσιους φορεῖς ὡς ἀγοραστές, ἡ θέση σέ ἰσχύ τοῦ συνόλου τῶν κειμένων πού προβλέπονται στίς παραγράφους 1 καί 2 Α γίνεται 6 μῆνες μετά τήν υἱοθέτηση ἀπό τό Συμβούλιο τῆς τελευταίας ἀπό τίς πράξεις αὐτές.

---

(1) Ὡς κοινό σύστημα ἀσφαλίστρων νοοῦνται τά ποσοστά, οἱ τρόποι ὑπολογισμοῦ καί ἡ ταξινόμηση τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς.

(2) Ἡ σειρά παραθέσεως τῶν τριῶν αὐτῶν στοιχείων δέν συνεπάγεται κανένα κριτήριο προτεραιότητος.